

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΕΞΗΝΟΦΩΝΤΟΣ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

ἢ τὸν

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,

μέχρι τῆς Δ' 76ρίου 1880.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

2041

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

1.

Μητροπολίτη Ἀδριανουπόλεως Διονυσίω.

Ἐθλίβημεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῷ βαρβάρῳ καὶ ἀνιαρῷ ὑμῶν παθήματι·
θάρος καὶ ὑπομονή· θὰ ἱκανοποιηθῇτε.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

2.

Πρὸς τὸν μητροπολίτην κ. Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας λύπης μου διὰ τὰ μαρτυρικὰ
παθήματά Σας. Γενναιότης καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς φίλους Σας.

Σταυροδρόμιον, τῇ 8 φεβρ. 1879.

ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

3.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τῇ δημογεροντίᾳ Ἀδριανουπόλεως.

Σήμερον μόλις περὶ τὴν ἐσπέραν κομισάμενοι τὸ τηλεγράφημα τῆς
ὑμῶν τιμιότητος, δι' οὗ γνωστοποιοῦντες τὸ ἀποτρόπαιον καὶ βάρβα-
ρον κίνημα, τὸ διαπραχθέν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ὑμῶν ἱερωτάτου μη-
τροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, περιποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.
Διονυσίου, ἐζητήσθη τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ἡμῶν, ἐθλίβημεν,

ὥς εἰκός, καιρίως καὶ ἐθορυβήθημεν ἐπὶ τῷ πρωτοφανεῖ καὶ ἀσεβεῖ
τούτῳ πολέμῳ. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμῶν τιμιό-
τητι ὅτι εὐθέως ἐποιησάμεθα τὰ προσήκοντα διαβήματα παρὰ τῇ Υ.
Πύλῃ, αἰτησάμενοι ἀκριβῆ τοῦ γεγονότος ἐξέτασιν, τιμωρίαν παρα-
δειγματικὴν τῶν ἐνόχων καὶ περιφανῆ ἱκανοποίησιν τὰ αὐτὰ δὲ δια-
βήματα ἐποιησάμεθα καὶ ἀλλαχοῦ. Πλὴν τούτου ὁμῶς λυσιτελὲς ἐ-
θεωρήσαμεν ὅπως ἀποστείλωμεν αὐτόσε τὸν ὀσιολογ. ἡμέτερον μέγαν
πρωτοσύγκελλον κ. Ἀθανάσιον, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ διαγγελέως
τῶν πατριαρχείων Δανιὲλ ἐφέντη, μετὰ ἐντολῆς ἵνα παραμυθήσῃ, ὅσον
ἔνεστι, τὸν παθόντα γερᾶςμιν καὶ πολυτλήμονα ἀρχιερέα ὑμῶν, ἐξε-
τάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ γεγονός καὶ παράσχῃ ὑμῖν τὰς δεούσας ὁδη-
γίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλετε προσενεχθῇ ἐν τε τῇ παρούσῃ
περιστάσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τούτοις ἐκδηλοῦντες ὑμῖν καὶ
αὐθις τὴν πολλὴν καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀποτροπαίῳ κα-
κουργήματι, ἐξαιτούμεθα ὑμῖν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ,
οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. αἰωοθ', φεβρ. ἡ.

4.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Παναγιώτατε δέσποτα!

Πάνυ εὐχαρίστως ἐδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Θ. Π. δι' οὗ
διεπυνθάνετο τὰ τῆς υἱείας μου μετὰ τὸ ἐπισυμβάν μοι ἀρτίως κα-
κουργὸν τόλμημα ἀπὸ μέρους μητροποιῶν καὶ ὑπισχνεῖτο ἱκανοποίη-
σιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύ-
νας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Ὑμ. παναγιότη-
τος, ἧς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίου θανάτου θέλουσιν ἐπιρ-
ρώσει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης υἱείας μου, ἥτις, χά-
ριτι θεῆς, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Ὑμ. παναγιότης ἐξεῖ λεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς
κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου τῶν
πατριαρχείων καὶ τοῦ κ. Δανιὲλ ἐφέντη, ὧν ἡ ἐπίτηδες ἀποστολὴ πρὸς
βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας μου δείκνυσι
τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Ὑμ. παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἣ
διατελῶ ἐσχαὶ εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἐπικαλούμενος
τὰς εὐχὰς τῆς Υ. Π. διατελῶ

ὅλως ὑποκλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ Α. Σ τῷ Ἑλληνι ἀρχιερεῖ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

μαθὼν μετὰ βαθείας λύπης τὸ δυστύχημα, ὅπερ συνέβη τῇ Ὑμ. Σεβασμιότητι καὶ ἔρχομαι νῦν ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν θλίψιν, ἣν συνησθάνθημεν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ταύτης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι ἔσωσε τὴν πολυτίμον Ὑμῶν ζωὴν.

ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

— ε β α σ μ ι ὡ τ α τ ε .

Τὸ βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἐκεῖσε φανατικῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. βλθυτάτην θλίψιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀνησυχοῦσιν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες, καθόσον οὐδεμίαν ἔχομεν θετικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑ. Σ. εἶδῃσιν. Ἐν τούτοις ἡ παρήγορος ἰδέα ὅτι τὸ πάθημα τοῦτο τῆς Ὑμ. Σ. δοῖται καὶ τιμὴν περιποιεῖ Αὐτῇ μετριάζει κάπως τὴν λύπην τοῦ ποιμνίου τῆς καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ ἔθνους, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του.

Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλήρωμα πρὸ πολλοῦ μὲν ἐξετίμησε τὰ γενναῖα καὶ φιλοεθνῆ αἰσθήματα τῆς Ὑμ. Σ. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ρώσων τοῖς πᾶσι καταφανὲς ἐγένετο τὸ ἀτρόμητον Αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τῆς καρτερικότητος καὶ εὐσταθείας τῆς Ὑ. Σ. ἐσώθη τοῦ βεβαίου κινδύνου καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς ὃ ἐνταῦθα ἑλληνισμός.

Ταῦτα γράφων τῇ Ὑ. Σ. διερμηνεύω τὴν κοινὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων γνώμην, διότι δικαίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος πάντας κατέχει κατήφεια καὶ ἀνησυχία, ἀνυπομόνως δὲ περιμένουσι νὰ μαθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑμ. Σ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαβιβάζω τῇ Ὑμ. Σ. σὺν τοῖς ἀνωτέροις καὶ ἑκατὸν ρούβλια χρῆτινα ἐσωκλείστως, παρακαλῶν Αὐτὴν ἵνα δέηται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρός μου.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θέλει παραδεχθῇ τὴν τε προσφο-
ρὰν καὶ αἵτησίν μου ταύτην, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
τέκνον πειθήνιον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

7.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Τῷ μητροπ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἀριθ. πρωτ. 972.

*ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.*

Ἱερῶτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Αἰ-
μιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰ-
ρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ὅσῃν θλίψιν καὶ ἀγανῆκτησιν προὔξενησεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ
παρόντος ἀποσταλέν ἡμῖν τηλεγράφημα περὶ τῶν ἀποτροπαίων αὐ-
τόθι συμβάντων καὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην ἢ περιπόθητος ἡμῖν αὐτῆς ἱερότης, τοσαύτην χαρὰν καὶ θυμη-
δίαν ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἢ σήμερον ληφθεῖσα διὰ τοῦ ἐν-
δοξ. Κωστάκη ἐφέντη Περίδου περιπόθητος ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐ-
πληροφόρηθημεν τὰ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐκ τοῦ προφανεστάτου
κινδύνου καὶ σχετικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας αὐ-
τῆς, καὶ ἐδοξάσαμεν ἐκ ψυχῆς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν θαυ-
μασίως διασώσαντα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητα.

Συμμεριζόμεθα φιλαδέλφως, ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἡμῖν ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφέ, τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ συμπο-
νοῦμεν αὐτῇ ἐγκαρδίως ἀναξιοπαθούσῃ ὑπὸ χειρῶν βεβήλων καὶ ἄνο-
σίων· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ ἐκ ψυχῆς, ὅτι κατηξιώ-
θη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἀτιμα-
σθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ
ἡ αὐτῆς ἱερότης, συναισθανομένη ὅτι ἔπαθε καὶ πάσχει ὑπὲρ τοῦ κα-
θήκοντος, ὡς ἀληθῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιώτης καὶ γνήσιος τῆς
Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν, χαίρει πραγματικῶς, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀπόστο-
λος Παῦλος, ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτῆς καὶ μετρίᾳζει τῶν πόνων τὸ

ἄλγος. Ἐπευχόμεθα Αὐτῇ ταχεῖαν καὶ ἐντελῇ ἀνάρρωσιν καὶ ἀπαλ-
λαγὴν ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτῇ ἀνιάρων, ἐξαιτούμενοι πᾶν ἀ-
γαθὸν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αῶοθ', φεβρουαρίου ι.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

† Ὁ Νικομηδείας ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

† Ὁ Χαλκηδόνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

† Ὁ Ἰμβρου ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

† Ὁ Φαναριοφερσάλων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ,

ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

8.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι!

Ἐμέ τε καὶ τοὺς χριστιανούς μου ἅπαντας δεινῶς ἐτάραξε καὶ
κατελύπησε τὸ κατὰ τῆς Ὑμετέρας γεραρᾶς σεβασμιότητος βαν-
δαλικὸν κίνημα τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρωπομόρφων τεράτων, ἅτινα,
ὄργανα τῆς καταχθονίου καὶ ἀσεβοῦς γινόμενα πολιτικῆς, εἰς πᾶν
εἶδος κακίας ἐκτραχηλίζονται· πᾶν δέ, προθύμως θὰ ἔσπευδον ἵνα
τοὺς μαρτυρικοὺς Αὐτῆς κατασπασθῶ μώλωπας, ἀλλὰ μὴ δυνάμε-
νος νὰ ἀπουσιάζω, σπεύδω δι' ἀδελφικοῦ μου γράμματος ἵνα ἐκφρά-
σω Αὐτῇ τὴν βαθεῖαν θλίψιν ἐμοῦ τε καὶ ἀπέντων τῶν ἐνταῦθα χρι-
στιανῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως ἔπαθε. Τοῦτο δέ, ὅτι ἀδίκως καὶ χάριν τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μικροῦ δεῖν τὸν μαρτυρικὸν ὑφίστατο θά-
νατον, ἔστω Αὐτῇ ἱκανὴ παρηγορία καὶ καύχημα οὐ μάταιον. Μὴ εὐ-
ρίσκων καταλληλοτέρους λόγους πρὸς παραμυθίαν, θερμὰς ἀναπέμπω
πρὸς Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τῆς Ὑμετ.
πολυσεβέστου καὶ τριποθήτου σεβασμιότητος, ἧς τὴν αἰδέσιμον καὶ
ὑπὲρ Χριστοῦ μωλωπισθεῖσαν κεφαλὴν θερμοῖς τοῖς φιλήμασι κατα-
φιλῶν, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἄκρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς Της,

† Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κ. τ. λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

9.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΙΟΛΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 10 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Τῶν ἀθλητικῶν παθημάτων Τῆς ἡ ἡχησις φθάσασα εἰς τὰ ὥτα
ἀπάντων τῶν ὀρθολόγων, ἰδίως δὲ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐκτιμώντων
τάς ἱεραρχικάς Αὐτῆς ἀρετάς φίλων Τῆς, κατετάρξαζε τὰ πνεύματα
ἡμῶν, καὶ κατελύπησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν σφόδρα, διὸ καὶ ἐπεριμένο-
μεν ἐναγωνίως εἰδήσεις λεπτομερεστέρας τῶν συμβάντων, καὶ τὴν
θέσιν τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας Τῆς· ἀλλὰ μετὰ δύο ἐναγωνίους ἡ-
μέρας τέλος πάντων πληροφορηθέντες ἐξ αὐτοπτῶν τὰ διατρέξαντα,
καὶ τὴν ἐκτὸς κινδύνου πολύτιμον ἡμῖν Αὐτῆς ζώην, ἐδοξάσαμεν τὸν
Θεόν, τὸν σώσαντα Αὐτήν.

Ἐπέπρωτο, σεβασμιώτατε, καθὼς καλῶς γνωρίζομεν, ὅλος Αὐτῆς
ὁ βίος νὰ διέρχεται ἐν ἀθλοῖς καὶ περιστάσεσι, βίος τῷ ὄντι ἐφάμιλλος
τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὥς φαίνεται, τοῦτο προώριστα ὑπὸ
τῆς θείας προνοίας ὅπως ἀναδεικνύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς οἱ στεργοὶ αὐτῆς ἀθληταὶ ἄξιοι τῶν
στεφάνων τῆς αἰωνιότητος.

Δέξασθε οὖν, σεβασμιώτατε, συλλυπητηρίους μὲν, ἀλλὰ συγχρό-
νως καὶ τὰς συγχαρητηρίους ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ κινδύ-
νου τῆς ζωῆς Αὐτῆς προσρήσεις τοῦ δούλου Τῆς, ὅστις οὐ παύεται
καθ' ἐκάστην καθικετεύων (εἰ καὶ ἀναξίως) τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς τελείας
Αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ὁ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ταπεινὸς θεράπων,

Ὁ πρωτοψάλτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε!

Συγχωρήσατέ μοι, ἂν δὲν δύναμαι ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως ἐλθὼν νὰ ἐκφράσω τὸ ἄλγος καὶ τὴν λύπην, ἣν μυχιαίτατα ἠσθάνθην ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς καθ' ὑμῶν ἱεροσυλίας, διότι ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι μου καὶ αἱ προσπύθειαι τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ καθησυχάσω τὰ περίξ χωρία, ἅτινα καθημερινῶς πάλιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναστατοῦνται.

Ὅταν ἠκούσθῃ ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα τῆς κακουργίας τῶν Βουλγάρων, ἐννεοὶ πάντες ἀπέμειναν, πλέον δὲ πάντων ἐγὼ, μὴ δυνάμενος οὐδὲ θέλων νὰ ἐννοήσω πῶς χριστιανοὶ τοῦ 10' αἰῶνος προβαίνουν εἰς πράξεις τόσον ἱεροσύλους ὑπὸ τὰ ὄμματα κυβερνήσεως χριστιανικῆς.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο νὰ ὑποθέσω εἰμὴ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἵνα διὰ τῶν παθημάτων Σας δείξητε εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ ποῖόν τῶν προστατευομένων της.

Ἐν τέλει ἀπεκδεχόμενος τὰς Ὑμ. εὐχὰς καὶ εὐλογίας, μένω τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος τέκνον ταπεινότατον,

ΠΑΠΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Λουλέ-Βουργάς, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ αὐτοῦ σεβασμιότητι τῷ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑ.

Κωνσταντινούπολις, 12]24 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἦδη ὅτε ἡ Ὑμ. σεβασμιότης βεβαίως θ' ἀπηλλάγη τῶν ἐπισήμων καὶ λυπηρῶν συλλυπητηρίων, ἐνόμισα ὅτι ἦλθεν ἡ σειρά εἰς ἀρχαῖον καὶ εἰλικρινῆ φίλον νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τύπον μὲν τὰ συγχαρητήριά του, κατ' οὐσίαν ὅμως τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἤξιώθη τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ κῆμῃ πασιγνώστους τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετάς, καὶ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. εἶναι πράγματι ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ὁ φίλος του δικαίως εἶχε τὰς μόνας ἐλπίδας ὅτι θὰ παρηκολούθει εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον τὸν τότε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μαχόμενον βαθυγῆρον πατριάρχην, ὅτε παρεβιάζετο νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς

παρὰ νόμους αἰτήσεις τῶν βεβήλων καὶ ἀνόσιων· φρονῶ δ' ὅτι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν οἱ ἴδιοι ἀνόσιοι καὶ βέβηλοι ἔθετον τὰς μυστράς των χεῖρας ἐπὶ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ὁ γέρον ἐκεῖνος, ἐξ οὐρανοῦ θεώμενος, ἤρχετο μὲν καὶ ἠύλόγει, ἀλλ' ἐζήλευε, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἡξιώθη τιμῆς, τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται μόνον οἱ ἀληθεῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι.

Εὐχόμενος ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ ἀνάρρωσιν, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σ. νὰ μὴ παύσῃ ἐπιδαφιλεύουσα ἡμῖν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ τέκνον πειθήνιον,

Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ.

—
12.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Δάκρυα θερμὰ ἐκ λίαν συγκεκινημένης καρδίας πολλάκις ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐφ' ὅσον ἀνεγίνωσκον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα βδελυρὰ καὶ ἀνόσιοι χεῖρες θρασέως καὶ κηκοβούλως κατὰ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυτίμου μοι Αὐτῆς ἀτόμου ἐπεχείρησαν, θερμότητας δὲ παρακλήσεις ταπεινῶς πέντοτε ἀπηύθυνον καὶ ἀπευθύνω πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα, ὅπως ὁ, τι τάχιον ἀποδῶ τῇ ὑμετέρᾳ σεπτῇ μοι κορυφῇ πλήρη τὴν οὐ μόνον δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος πολύτιμον Αὐτῆς ὑγίειαν, ἥς τὴν βελτίωσιν μετ' ἀφάτου ψυχικῆς εὐχαριστήσεως μανθάνω. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ὑμ. προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ὅπως δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῇ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θλιβερόν τοῦτο πάθημα, ὅπερ ἀντὶ νὰ μειώσῃ, ὡς ἐφρόνουν οἱ ἀνέροι καὶ θρασεῖς ἐκεῖνοι ἐπιβουλεύς, εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον ἀνεβίβασε τὴν δόξαν Αὐτῆς, περιφανῇ δὲ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ κατέστησε τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλα προτερήματα, ὑφ' ὧν περικοσμεῖται, καὶ ἀνεξιτήλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν καὶ ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ἐνεχάραξε τὸ προσφιλές καὶ σεπτὸν Αὐτῆς ὄνομα,

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ καθῆκον· διατελῶ δὲ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινὸς καὶ ὅλως πρόθυμος θεράπων,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

Ἀνήσυχός εἰμι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεβασμιότητός της.
Ἀναμένω πληροφορίας. Εὐχομαι ταχείαν ἀνάρρωσιν.

12 φεβρουαρίου 1879.

Ἰατρός Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΛΩΡΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΦΕΣΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἀλγεινὴν ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, καὶ λύπην ἀνέκφραστον ἐπροξένησε τοῖς πᾶσιν ἡ ἀπαίσιος ἀγγελία τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ δυστυχήματος. Τοῦτο ἰδίως κατέθλιψε καὶ μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸν ὑποφαινόμενον ἐγκαρδίως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ἀνησυχίᾳ καὶ πολλῇ διετέλει ἀμηχανία, μέχρις οὗ μάθητὰ τῆς πολυτίμου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας. Τὴν θλίψιν μου ταύτην περιέστειλαν αἱ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκθέσεις τῶν ἀποσταλέντων πρὸς περίθαλψιν αὐτῆς ἐξάρχων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἱ διαβιβαζόμεναι καθ' ἐκάστην ἐνταῦθα εἰδήσεις ὅτι ἡ Ὑμ. ἀγάπη μετ' οὐ πολὺ ἐπανακτήσεται τὴν ὑγίαν της, καὶ ἐπουλωθήσονται τὰ κατενεχθέντα ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ μιαρῶν χειρῶν τραύματα. Ἀλλὰ καὶ ἤδη εἰσέτι ἀνήσυχος διατελῶ καὶ διατελέσω μέχρις οὗ ἡ φίλη μοι αὐτῆς σεβασμιότης ἀπευθύνη μοι ἀδελφικὸν της, ὅπερ καὶ ἐφησυχάσει πληρέστατα τὴν συμπάσχουσαν καρδίαν μου. Συλλυπούμενος αὐτῇ ἐπὶ τούτοις καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, παρ' αὐτοῦ ἐξαιτούμενος, ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς αὐτῆς ἀναρρώσεως, ἀπεκδέχομαι ἀδελφικὸν της δηλωτικὸν περὶ τούτων ἀπάντων, πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν τῶν λυπηθέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἀδελφῶν καὶ φίλων. Διατελῶ δὲ

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 13 φεβρουαρίου 1879.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΒΑΜΒΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 14 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ δυστύχημά σας· ἀληθῶς μάρτυρα δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν· θὰ δοθῇ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, συντόμως πλήρης ἱκανοποίησις· χαίρομεν δὲ ἤδη μανθάνοντες καθημερινῶς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς σας.

Παρακαλοῦντες τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ υγείας σας, ἀσπαζόμεθα, σεβασμιώτατε, τὴν ἀγίαν σας δεξιάν.

Ὅλως πρόθυμος Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διογύσιε!

Ἡ βενδαλικὴ καὶ ἀποτρήπιος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υμ. Σ. τὴν μεγαλειτέραν ἀθυρίαν καὶ ἀγανέκτησιν προὔξενησεν εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Εὐθύς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βαρβάρου καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης πράξεως, ὁλόκληρος ἡ ἡμετέρα πόλις, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀλλογενῶν ἐξαιρουμένων, ἀνυπόμονος περιέμενον τὰ τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας νέα. Χαίρω, σεβασμιώτατε, πληροφορούμενος ἐκ τῶν πατριαρχείων καθημερινῶς, ὅτι ἡ πολύτιμος ὑμῶν ζωὴ εὐρίσκεται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Υψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν.

Τὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ἡ Υ. Σ. παρὰ κακούργων χειρῶν κατὰ τὴν ἑκτὴν ἱσταμένου, εἶναι τὸ ἔσχατον ἄθλον, ὅπερ προσετέθη εἰς τὸν πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν βίον σας. Ἡ ἡμέρα αὕτη, σεβασμιώτατε, χρυσοῖς γράμμασι θέλει χαραχθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρὸς παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ πολυτλήμονος, ἀλλὰ γενναίου ἐλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν πολύτιμον ζωὴν ὑμῶν ἐθυσίᾳσατε· μακάριοι οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν.

Ευχόμενος τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν, καὶ κατασπαζόμενος τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
τέκνον εὐπειθὲς καὶ φίλος

Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ.

—
17.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Πολύαθλε καὶ παρσέβυστέ μοι ἀδελφε.

Εἶθε νὰ μὴ ἤμην μετὰ τῶν ζώντων καὶ οὕτω μὴ ἀκούσω ὅσα οἱ πολυάθλοι ἄλλοτε ἐν καιροῖς χαλεποῖς ὑπέφερον. Δυστυχῶς ὁμῶς ζῶ. Ἡ θλίψις μου ἦτον ἀφόρητος, ἤθελον νὰ Σᾶς συλλυπηθῶ μὲ γράμμα μου, ἀλλ' ἔλεγον· ἡ θέσις τοῦ δὲν εἶναι διὰ γράμματος νὰ μάθῃ τὴν θλίψιν μου· ἤθελον νὰ στείλω ἄνθρωπόν μου, ἀλλ' ἔβλεπον τὰ ζοφερά νέφη τῆς καταιγίδος ἐρχόμενα καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ εἶχον ἀνάγκην ἀνθρώπων. Παραλείπων τὰ καθέκαστα, ἅτινα πάντως θὰ ἔμαθεν ἡ ἀγάπη Τῆς καὶ θὰ μάθῃ ἀπὸ τοῦ τραυματισθέντος ἐπιδότου τοῦ παρόντος μου, δοξάζω τὸν Ὑψιστον ὅτι διέσωσε τὴν ζωὴν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος μετὰ τῆς ἐμῆς καὶ τῆς τοῦ ξενιζομένου παρ' ἐμοὶ μουτεσαρίφου. Ἐπιφυλαττόμενος ἐν εὐθέτῳ καιρῷ νὰ ἔλθω μόνος μου πρὸς Αὐτὴν, ἤδη τῇ ἐπεύχομαι τὸ στάδιον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς νὰ διέλθῃ αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἰωνοῖς καὶ διατελῶ.

Ἐν Διδυμοτείχῳ, 1879 φεβρουαρίου 13.

† Ὁ ὑμέτερος πρ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

—
18.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΙΤΙΤΣΗΣ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀσεβὲς καὶ ἀπροσδόκητον ὅλως λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, ὃπερ χεῖρες βέβηλοι ἔπραξαν, πληροφορηθεὶς καὶ ὁ δοῦλός της, ὀδυνηρὰν καὶ ἐνδόμυχον ὑπέστην λύπην, καὶ τοσοῦτον ἐτάκην τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπεφάσισα ἵνα αὐτοπροσώπως ἔλθω καὶ ἴδω αὐτήν, ἂν περιστάσεις, ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μου, δὲν παρεκώλυόν με, διότι τῇ διαβεβαίω ὅτι μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο λόγοι διεδόθησαν καὶ ἐνταῦθα πλείστοι ὅσοι, συνεπεία τῶν ὁποίων ἠναγκάσθην

νὰ παραμείνω κεκλεισμένος καὶ ἄφανής ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικῶ. Καὶ ταῦτα μὲν κτλ.

Ὁρτάκιρϊ, 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ τοῖς ὀρισμοῖς πρόθυμος,
† Ὁ Λιτίτσης ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

19.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Βαρέως ἐπληξέ τὰ ὦτά μου καὶ βαθύτατα ἐνύξε τὴν καρδίαν μου τὸ θλιβερὸν συμβάν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβαστῇ μοι σεβασμιότητι. Καὶ αἱ μὲν βδελυραὶ καὶ κακοῦργοι χεῖρες, αἱ οὕτως ἀνάνδρως καὶ κακοβούλως ἐπιχειρήσασαι νὰ ἐγγίσωσι τὸ ὑψηλὸν Αὐτῆς ἄτομον, αὐστηρὰν ἀναμφιβόλως δίκην καὶ τιμωρίαν λήφονται παρὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας νυμφίου, ὅστις, τοιοῦτον λειτουργὸν ἐκλεξάμενος, ἐτάξατο πρὸς φυλακὴν καὶ εὐκλειαν αὐτῆς, ἡ χλεύη δὲ καὶ ὁ περίγελος τῶν εὐφρονούντων κατέστησαν, ἡ δὲ σεβαστῇ μοι Αὐτῆς σεβασμιότης ἄφθιτον τὸ κλέος εὔρεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τε καὶ τῶν ξένων.

Συλλυπούμενος ἐν τούτοις ἐκ καρδίας ἐπὶ τούτῳ τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα, θερμῶς τὸν Ὑψιστον καθικετεύω ὑπὲρ πλήρους καὶ ταχείας αὐτῆς ἀναρρώσεως πρὸς εὐκλειαν τῆς πάντοθεν πολεμουμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυτλήμονος ἡμῶν Γένους.

Πεποιθὼς δ' ἐπὶ τοῖς ἀδελφικοῖς Αὐτῆς πρὸς με αἰσθήμασι, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Κωνσταντινῇ, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ τῶν ἐπιταγῶν πρόθυμος,
† Ὁ Σερρῶν ΝΑΘΑΝΑΗΛ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἄλγους ψυχῆς ἀναγνοῦς ἐν ταῖς ἡμερίσι τὸ ὑπὸ βδελυρῶν καὶ κακούργων χειρῶν θλιβερόν κατὰ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος τόλμημα, σπεύδω ὅπως ἀπὸ καρδίας συλλυπηθῶ αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐξαιτούμενος παρὰ τοῦ κρατύνοντος καὶ δοξάζοντος τοὺς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκθύμως ἀγωνιζομένους πλήρη καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν πρὸς εὐκλειαν τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἧς τοιοῦτος λειτουργὸς καὶ πρόμαχος ἀνεδείχθητε. Μετ' ἐνδιαφέροντος δ' ἐπίσης καὶ ἄκρας εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τῆς εὐκταίας μοι ὑγείας αὐτῆς, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πλεῖστον ὅσα καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτυχῇ καὶ εὐδαίμονα. Ἐν τούτοις διατελῶ μεθ' ὅλου τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ μου καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κωνσταντινὺ πόλει, τῇ 15 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
φίλος προθυμότατος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως
κυρίῳ Διονυσίῳ κ.τ.λ. Εἰς Ἀδριανούπολιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε καὶ πανιερώτατε δέσποτα !

Στερούμεθα λόγων καὶ ἐκφράσεων ἵνα καταδείξωμεν τῇ Υ. σεβασμιότητι τὴν ὀδύνην, ἣν ἰσθάνθημεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἱεροσυλίας, ἣν χεῖρες βανδαλικαὶ διεπράξαντο κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος.

Πνευματικὰ ὑμῶν τέκνα ἡμεῖς, σπεύδομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς τὴν Υ. σεβασμιότητα ἀγάπην καὶ σέβας, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πολυετίας Ὑμῶν.

Τῆς Υ. πανιερότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια,
οἱ κάτοικοι Λουλέ-Βουργάς.

Λουλέ-Βουργάς, τῇ 15 φεβρ. 1879. (Ἔπονται 27 ὑπογραφαί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣΓΕΡΔΑΝΗ.

Σεβασμιώτατε.

Τὸ θλιβερόν ἄκουσμα τῆς ἀνηκούστου βερβόχρου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σεβαστοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος φρίκην ἐνεποίησεν ὁμογενέσι τε καὶ ξένοις καὶ ἀπέδειξε πόσον ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης κατατρέχονται ὑπὸ τοῦ βερβαρισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅπαντες δὲ ἐχάρησαν ὅτι ἡ θεία πρόνοια διέσωσε τὰς πολυτίμους Αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀγλῆσιμα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐξαιρέτως περικοσμεῖ.

Τὴν λύπην ταύτην καὶ χαρὰν ἠσθάνθην ἐγὼ πλέον τῶν ἄλλων, ὡς γνωρίζων ἐγγυτέρω τὰς ἀρετὰς τῆς Υ. πανιερότητος, διὸ σπεύδω νὰ συλλυπηθῶ μὲν Αὐτῇ διὰ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐνδοξὸν πάθημα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, συγχαρῶ δὲ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πολυτίμων Αὐτῆς ἡμερῶν καὶ εὐχομαι υἱικῶς ἵνα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ποιμαίνῃ τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς ποίμνιον, καὶ περικοσμήῃ τὴν ὀλομέλειαν τῆς ὑψηλοτέρας ἱεραρχίας τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας καὶ πίστεως.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς σεβασμίας Αὐτῆς εὐχὰς ἐπ' ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου, διατελῶ

Ἐν Φιλιππουπόλει, 15 φεβρουαρίου 1879.

τέκνον Αὐτῆς πνευματικὸν καὶ φίλος ἀφωσιωμένος,

Μ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἔμαθον τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο κίνημα τῆς βανδαλικῆς πράξεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς Υ. σεβασμιότητος, δὲν ἔπαυσα νὰ ἐξετάζω περὶ τῆς προσφιλοῦς μοι ὑγείας της, καὶ ἂν δὲν τῇ ἔγραψα μέχρι σήμερον, δὲν προῆλθε τοῦτο ἐξ ὀλιγωρίας, ἢ ἀμελείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ περισκέψεως μὴ τυχὸν ἔπαυξήσω τὴν συγκίνησίν της, ἐν ἀσθενείᾳ διατελούσης, ἀλλ' ἤδη ὁπότε, χάριτι θεῆς, ἡ ὑγεία της βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ ἐν ἀναρρώσει, σπεύδω νὰ τῇ συγχαρῶ, δοξάζων τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ προφανεστάτου κινδύνου.

Ναὶ, σεβασμιώτατε, ὑπέστητε μαρτύριον κακωθέντες, βασανισθέν-
τες, ὡς ἀληθῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς
Ἐκκλησίας ἀλλ' ἀπεθανατίσθητε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἔθνους· δόξα καὶ
τιμὴ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος ἐκ ψυχῆς νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἐντελῆ ἀνάρρωσίν της,
καὶ ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ ὁ ἐ-
λάχιστος δοῦλός της,

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15ῃ φεβρουαρίου 1879.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
24.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Πανιερώτατε μητροπολίτα, λίαν σεβαστὲ καὶ περιπόθητε ἡμῖν
πάτερ !

Τὸ στυγερόν κακούργημα καὶ ἀποτρόπαιον ἀνοσιούργημα, τὸ δια-
πραχθέν ὑπὸ τῶν ἀτιμαζόντων καὶ κηλιδούντων τὴν τοῦ θεανθρώπου
καὶ Κυρίου ἡμῶν προσωριμίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄ-
νομα, ἐπροξένησεν, ὡς εἰκὸς, πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλησὶ τε καὶ ξένοις
λύπην βαθεῖαν, ἐκπληξιν καὶ ἀποτροπίαν κατὰ τῶν στυγερῶν κα-
κούργων. Πάντες ἀνὰ στόμα εἶχον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θλι-
βεροῦ ἀκούσματος τὸ σεβαστὸν καὶ ἱερὸν ὄνομα τῆς Ὑ. σεβασμιότη-
τος, καὶ πάντες διεπυθάνοντο ἀλλήλους περὶ τῆς καταστάσεως τῆς
υἱείας Αὐτῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς δέ, οἵτινες ἡμιοιρήσαμεν νὰ τύχωμεν τῆς
φιλίας καὶ ἀγάπης Αὐτῆς, ἐχύσαμεν πικρὰ καὶ ἄφθονα δάκρυα πανοι-
κεὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι ἐκθέσεων τῶν δεινο-
παθημάτων καὶ τοῦ ὄντως τραγικοῦ μαρτυρίου, ὅπερ ὑπέστητε ὑπὸ
τῶν ἀνοσιῶν καὶ ἀνθρωπομορφῶν ἐκείνων τεράτων, καθ' ὧν οὐδεμία
τιμωρία, οὐδὲ αἰ τοῦ ἄδου κολάσεις ἀντάξιοι εἰσι πρὸς τὸ μέγεθος
τοῦ διαπραχθέντος παρ' αὐτῶν ἐγκλήματος. Συναχῶς μεταβαίνων
εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐρωτῶ καὶ μανθάνω περὶ τῆς καταστάσεως
τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας σας, ἐπληροφορούμην ἐκάστοτε μετὰ χα-
ρᾶς ὅτι αὕτη ἔβαινε καὶ ὁσημέραι βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀνέγων δὲ
καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. παναγιότητα διὰ τοῦ Κ. Περίδου κοιμισθεῖσαν
ἐπιστολήν σας, καὶ περιχαρὴς ἐν τῇ οἴκαδε ἐπανόδῳ μου εὐηγγελι-
ζόμεν ταῦτα τοῖς ἀνυπομόνως ἀναμένουσίν με γονεῦσι καὶ λοιποῖς.
Πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ

πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς Περσίας ἀφηγήθην μετὰ λεπτομερείας τὰ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀποτροπαίου δράματος, ὡς ἤκουσα ταῦτα ἐκ στόματος τοῦ πατριάρχου, πάντας δὲ εἶδον εἰς τὸν ὑπατον βῆθρον συγκινηθέντας καὶ ἀγανακτοῦντας. Πρὸς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τῶν λειτουργῶν τῆς Ὑψηλ. Πύλης ἔλεγον ὅτι ἡ γενομένη κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος ἀνήκυστος καὶ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας καὶ τῶν βαρβάρων ἐθνῶν προσβολὴ ἐπεκτείνεται οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σύμπαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἧς τυγχάνετε ἀνώτατος πνευματικὸς λειτουργός, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος πρόσωπον.

Εὐχόμενος ἐκ βῆθους καρδίας τῇ Υ. πανιερότητι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ τῶν δεινῶν, ἀπεκδέχομαι τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διατελῶ εὐπειθὲς τέκνον τῆς Υ. πανιερότητος, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν Της.

Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

—
25.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Τὴν εὐμενεστάτην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Θλιβερόν ἐσχάλπισεν ἄκουσμα ἡ δημοσιογραφία, ἄκουσμα στυγερωτάτης πρῆξεως, παρὰ στυγερωτάτων χειρῶν κατ' αὐτῆς ἐνεργηθείσης.

Ὅσον μὲν ἐλυπήθην, καὶ συνελυπήθην Αὐτῇ κἀγώ, ἀδυνατῶ ἵνα παραστήσω διὰ τοῦ ταπεινοῦ μου καλῆμου. Ἀλλ' ἐδόξασα καὶ δοξάζω τὸν Κύριον, ὅτι διέσωσε τὴν σεβασμίαν μοι Αὐτῆς κορυφήν, τὸν μέγαν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀθλοφόρον στρατηγόν, ὅπως ἔτι μᾶλλον Αὐτὴν μὲν δοξάσῃ, στιγμῆς δὲ τὰς στυγεράς ἐκείνας χεῖρας. Ὁρῶ ὅτι καὶ μόνῳ παραμυθούμενος καὶ παρηγορῶν Αὐτὴν, δέομαι τοῦ Κυρίου ἵνα διατηρῇ Αὐτῆς τὴν ὑγίειαν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, εἰς ἔτη καὶ ἡμέρας ἀγαθὰς καὶ πολυχρονίους.

Ἐν Ἀγχιάλῳ, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ὅλως πρόθυμος τῶν σεβασμίων μοι Αὐτῆς διαταγῶν,

† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

26 — 27.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως.

Ἐκφράζων τὴν λύπην μου καὶ τὴν τοῦ ποιμνίου μου διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διετρέξατε, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διασώσαντι τὴν ὑμέτεραν πολύτιμον ζωὴν.

† Μητροπολίτης ΚΡΗΤΗΣ.

Μητροπολίτην Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Μετὰ βαθείας λύπης μανθάνω σήμερον ὅτι ὁμᾶς ἀγρίων ἐπέπεσε κατὰ τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος. Τὸ μαρτύριόν Σας θὰ συγκινήσῃ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅστις θὰ ἔχῃ μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πτωχῆς ἡμῶν πατρίδος. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολύτιμον ζωὴν Σας.

Τὰ βαθέα σεβόσματά μου.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

28.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀρ. πρωτοκ. 1043.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κτλ.

Ἰερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα τῆς ιβ' τοῦ ἡδὴ ὑπερμεσοῦντος εὐρόντες ἐσώκλειστον ἐν τῷ τῶν αὐτόθι ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἀπεσταλμένων, καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν τοῦ μεταβῆναι ἐνταῦθα πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ θεραπείαν τῆς πασχούσης υἱείας τῆς, ἐπεδοκιμάσαμεν ταύτην συνοδικῶς ἐν τῷ διακαεῖ ἐνδιαφέροντι τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν τέλεον ἀναλαμβάνουσιν ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀνικρῶν παθημάτων τῆς· διὸ καὶ προνοήσαντες συνοδικῶς περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου τινὸς ἀρχιερατικοῦ προσώπου, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὸ δίκστημα τῆς αὐτόθεν ἀπουσίας τῆς, ὡς τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὸν ἐν Ραιδεστῷ ἐπιτροπικῶς ἀρχιερχεῦντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Νηζιανζοῦ κύρ Γρηγόριον, ὃ

καὶ ἐγράψαμεν σήμερον, ἵνα, τακτοποιήσας τὰ ἐκεῖ ἐπαρχιακὰ πράγματα, ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ἐφοδισθῇ διὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, μεταβῇ αὐτόθι, ὅπως ἀλλοιούθῃ καὶ ἡ ἱερότης, ἅμα τῇ ἐγκταστικῇ αὐτοῦ, δυνήθῃ ἀψχσθαι τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁδοῦ, καὶ ἐπιδρῇ ἡνικα εἰς τὰ τῆς ποθητῆς ἀνέσεως καὶ θεραπείας τῆς υγείας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἅπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.
αἰωοθ', φεβρουρίου ις'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

29.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΚΟΠΟΥ.

Τὴν Ὑμεῖς σεβασμιότητα δουλικῶς προσκυνοῦμεν, πανευλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν ἀσταζόμενοι.

Σεβασμιώτατε.

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν μόνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ ἀναστὰς οὐράνιος νυμφίος τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διωχθεῖσι καὶ παθοῦσι πιστοῖς αὐτοῦ θεράπουσιν ἐντελῇ θεραπείαν καὶ ἀντίληψιν παρασχεῖν δύναται, μετ' ἄλλους βαθέος ἀποδεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ τὴν θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν τοῦ ἀδίκου τρομεροῦ παθήματος τῆς Υ. προσκυνητῆς σεβασμιότητος εἶδῃσιν, σπεύδομεν διὰ τοῦ παρόντος συλλυπητηρίου ἡμῶν γράμματος ἀπλῶς τὴν ἐνδόμυχον καὶ βαθυτάτην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐκφράσωμεν θλίψιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ θέσει τῆς Υμ. σεβασμιότητος οὐδεμία ἄλλη ἀνακούφισις καὶ παρηγορία ἐγγχωρεῖ, ἢ ἡ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ποιμνίων εἰλικρινῆς ἑκφρασις τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ πάθημα αἰσθημάτων.

Ναί, σεβασμιώτατε, οἰκτρὸν τὸ γεγονός! Οὐδεὶς οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνθυμεῖται. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς οὐδένα ἐνθυμεῖται τοσοῦτον γενναϊόφρονα καὶ ἀκλόνητον ἀρχιερέα, ὅστις, ἐν τῇ συναισθήσει τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον περιεφρόνησεν. ὦ! ἃς ἦτο δυνατόν ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν Υ. σεβασμιότητα ἐκ τῶν δεινῶν, ἀναδεχόμενοι ταῦτα ἡμεῖς ἀγογγύστως. ὦ! εἴθε αἱ συλλήβδην καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπόμεναι εὐχαὶ ἡμῶν νὰ εἰσηκούοντο παρὰ τοῦ οὐρανόθεν Πατρὸς, καὶ νὰ ἀπήλλαττον τὸ ταχὺ ἐκ τῶν δεινῶν τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀρχιερέα, οὔτινος ἡ ζωὴ καὶ ἡ υγεία εἶναι τόσον πολύτιμος καὶ ἀναγκαία δι' ἡμᾶς. Ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας

πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν ποιμενάρχου, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται καὶ τὴν ἱασιν παρασχεῖν τοῖς τετρωμένοις, καὶ ἀνάλογον δοῦναι τοῖς ἐνόχοις τὴν τιμωρίαν, πρὸς θρίαμβον καὶ αὔθις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Δέξασθε ὁθεν, σεβασμιώτατε, καὶ πνευματικὲ ἡμῖν πᾶτερ, τὴν μετὰ δακρύων εἰλικρινῇ ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως, καὶ τὰς μετ' ἄκρου σεβασμοῦ ἐνδείξεις τῆς πρὸς Ὑμᾶς πιστῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς, μεθ' ὧν διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος
εὐπειθῇ καὶ πνευματικᾷ τέκνα.

Ἐν Σκοπῷ, 1879 φεβρουαρίου 16.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 19)

—
30.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Ἐν Θεραπείοις Κωνστ]πόλεως, τῇ 17ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι ἄγιε Ἀδριανουπόλεως.

Ἀδύνατος ἀποβαίνει μου ἡ περιγραφὴ τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἣν ἡσθάνθην πληροφορηθεὶς τὴν ἐπαισθητὴν βελτίωσιν τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας ἔκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐκ τῶν ὑμετέρων πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ ἐμὲ ἐπιστολῶν. Ἡ πανσθενὴς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου οὐδέποτε ἐγκαταλιμπνέει τοιοῦτους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα στοργὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος κατέστη ἀπεριόριστος καὶ ἀνεκδιήγητος.

Οὐδὲν δὲ δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς πρὸς τὸ ἀνόσιον καὶ πρωτοφανὲς κακούργημα λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἄσεβοῦς, καθότι τὸ μὲν ἀμοιρῶ λέξεων πρὸς τοῦτο καταλλήλων, τὸ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάλλιον παντὸς ἄλλου μαντεύει αὐτὴ ἡ ὑμετ. προσφιλεστάτη μοι σεβασμιότης. Ἄσμενος πρὸς τούτοις εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. παρεδέχθη προθύμως τὴν αἴτησιν ὑμῶν περὶ ὑμετέρας εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐλεύσεως, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρων ὑμῖν, καθυποβάλλω συνάμα τὴν ταπεινὴν σκέψιν μου ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἀναβάλλητε τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησίν Σας μέχρι τῆς παντελοῦς τῶν Ρώσων ἀποχωρήσεως καὶ τῆς τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκα-

ταστάσεως, ὅπως μὴ φανῇ ἡ Ἐκκλησία ὑποχωροῦσα εἰς τὴν βάρβαρον πίεσιν στοιχείου πολέμου καὶ ἀγνώμονος.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω λάβει καὶ αὐθις ἐπιστολὴν Της, δηλωτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, κατὰσπάζομαι τὴν πανίερον Αὐτῆς δεξιάν καὶ διχτελῶ

Τῆς Ὑμετέρας εὐμενοῦς μοι σεβασμιότητος
ὄλως πρόθυμος φίλος,
Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Κωνσταντινουπόλις, τὴν 17ην φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἀνεκφράστου μὲν τῆς ψυχικῆς θλίψεως καὶ ἀδιαλλάκτου τῆς ἐγκαρδίου ἀγανακτήσεως τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν προσώπου ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἄλλης, ἢ τῆς ἐκ τῆς θηριώδους τῶν Βουλγάρων καρδίας ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀγρίων ἐκδικήσεως παραβόλου αἰσθημάτων αὐτομάτως γεννωμένης, διαπραχθέντα φρικτὰ καὶ σπαραξικάρδια ἀνομήματα, καὶ τὰς ἀνηκούστους βανδαλικὰς βιαιοπραγίας, καὶ τὰς ἀτιμωτικὰς πληγὰς, καὶ τοὺς μανιώδεις αἰκισμοὺς, ὑπὸ μυρίων βεβήλων χειρῶν τε καὶ ποδῶν βροχηδὸν καταπίπτοντας, καὶ τελευταῖον τὴν διὰ πέδων περὶ τὴν πόλιν ἐκτάδην πομπικὴν περιαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σώματος, ὡς ἄλλοτε ποτε παροδικῶς τοῦ τοῦ Ἑκτορος περὶ τὸ Ἴλιον νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πηληϊάδεω τοῦ μνηνίοντος, ἀπὸ τοῦ δίφρου περιφορᾶς δίκην, ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων, τῶν τὴν τῶν Γαλατῶν γλῶσσαν τῇ αἰσχροτέρᾳ τῶν ὕβριστικῶν λέξεων, τῇ τοῦ β προικισάντων, καὶ τὴν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τοῦ μαρτυρίου θανάτου ὑπὸ φιλανθρώπου τινὸς Κοζάκου (!) ἀξιωματικοῦ γενναίως τελεσθεῖσαν σωτηρίαν μαθὼν, τὸ θεῖον ἐδόξασα.

Νομίζω δὲ τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, καίτοι εὐτυχῶς ζῶσαν καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ζήσουσαν εἰς τοῦπιόν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον γενναίως καὶ ἀτρομήτως ἀραμένην, τοῖς μάρτυσι καὶ ἁγίοις συγκαταλεχθῆναι προσήκειν, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ ἡμῶν ἐορταζόμενοι μάρτυρες, οἷς ἁγίων τιμὰς εὐσεβῶς προσάγομεν, οὐδὲν πλέον ὑπέστησαν, οὐδὲ πλείονος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς μετέσχον, πρὸς τὸ τοιαύτης παρὰ τῶν ἐπιζησάντων ἀπολαβεῖν τιμῆς καὶ εὐλαβείας.

Συγχαίρων δ' ἐκ μέσης καρδίας τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι, καὶ
ξύμπαντι τῷ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ
θεοῦ ἀπροσδοκῆτῳ ἁρωγῇ, τοῦ ἐκ τῶν γαμψῶν καὶ ὀξέων ὀνύχων
τῶν τερατωδῶν ἐκείνων θηρίων, ὡς ἐκ θαύματος, τῇ ἐμπνεύσει ἐνὸς
Κοζάκου (1), περισώσαντος, καὶ τὴν τιμαλφὴν Αὐτῆς ζωὴν πρὸς δόξαν
καὶ καύχημα ἡμῶν ἀπάντων τὸ ἀκήρατον, καὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων
Βανδάλων ὄνειδος καὶ αἴσχος τὸ αἰώνιον, διατηρήσαντος, μένω

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου σεβασμιότητος
εὐπειθῆς καὶ εὐγνώμων θερᾶπων,

Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

—
32.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΛΤΕΚΗ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, εὐλαβῶς κα-
τασπάζομαι τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιάν!

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἤκουσαν καὶ οἱ ἐνταῦθα εὐλογημένοι
χριστιανοὶ τῆς Ὑμ. Σ. τὴν ἁγρίαν καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἐπίθεσιν τῶν
ἐκεῖσε Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Βουλγά-
ρων, τὸ τόσον βανδαλικόν, βαθέως συνεκίνησε πάντας μὲν, ἰδίως δὲ
τὸν ταπεινὸν Αὐτῆς δοῦλον καὶ συμμερίζεται τὴν θλίψιν τὴν μεγά-
λην, ἣν ῥησθένθη ἡ Ὑ. Σ. Διαβιβάζων καὶ διερμηνεύων τὴν βαθεῖαν
θλίψιν, ἣν ῥησθένθησαν καὶ αἰσθάνονται οἱ ἐνταῦθα πιστοὶ ἐμμένον-
τες εἰς τὰ πάτρια δόγματα εὐλογημένοι Αὐτῆς χριστιανοὶ, καὶ τὴν
ἀποστροφὴν, ἣν δεικνύουσι κατὰ τοῦ ἀσεβεστάτου ἐκείνου κινήματος
τῶν ἀπονενοημένων Βουλγάρων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα
βέβηλον κατὰ τοῦ σεπτοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν
ὅτι ἡ Ὑ. Σ. θέλει δεηθῇ πρὸς Κύριον, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν ἁ-
μαρτίαν ταύτην, ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, τοὺς λοιποὺς δὲ πιστῶς
ἐμμένοντας χριστιανοὺς προφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου
κινδύνου, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων αὐτοῦ ἐν-
τολῶν.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Της, διατελῶ

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 17 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινότατος,

ἱερομ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΥΣΗΣ.

Πεφλημένε μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ !

Ὡς θανατηφόρον βέλος ἔτρωσέ μου τὴν ψυχὴν ἡ σπαραξικάρδιος φήμη τῶν μαρτυρικῶν παθημάτων σου· καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἡ δημοσιογραφία μοι διεφήμεσε τὸ κατὰ τῆς σῆς ἀγάπης κακουργηθὲν, ἄγρυπνος διετέλεσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ ὡς θανόντα σὲ κλαίων οὐκ ἐπαυσάμην· λίαν στενὸν μοι ἦν τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἡ φαντασία μου ζωηρῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σὲ διέγραφε κολαφιζόμενον, τυπτόμενον καὶ ἐν τῇ ὁδῷ αἵματόφυρτον συρόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων, τῶν πρὸς αἴσχος τοῦ χριστιανισμοῦ χριστιανῶν εἶναι καυχωμένων, τὸν ἀνῆκεστα πάσχοντα· τοὺς λυγμοὺς δὲ καὶ τοὺς θρήνους τῆς τε μητρὸς μου καὶ τῶν περὶ ἐμέ ὄλων ποῦ θήσω καὶ πῶς διατραγωδήσω ;

Μόλις τέλος πάντων μετὰ τεσσαράκοντα ὥρας παρηγορήθη διὰ τηλεγραφήματος, ζητηθέντος παρὰ τοῦ Χαραλὰμπους, ὅτι ἐκτὸς κινδύνου τυγχάνεις — Ἐσπευσα νὰ γράψω τῷ κ. Λογοθετίδῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως οὐ μόνον διαβιβάσῃ τῇ ἀγάπῃ σου τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου, ἀλλὰ καὶ ὅσον τάχος νὰ μοι ἐκδηλώσῃ τὴν κατὰστασιν τῆς εὐκτῆς μοι ὑγείας σου — Ἀλλ' ἡ δημοσιογραφία, ἣν ἐνδιαφερόντως ἀκολουθῶ, ἀνεπλήρωσε μέχρι τῆς σήμερον τὸν πόθον μου τοῦτον καὶ ἐμπεριστατωμένως μοι εὐηγγελίσατο τὴν θείαν συνάρσει ἀπαλλαγὴν σου ἐκ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἱστορικοῦ τούτου κινδύνου.

Συλλυπούμενος ὅθεν, ἐρασμιώτατε ἀδελφέ, καὶ συναλγῶν σοι ἐπὶ τοῖς παθήμασί σου, ἅπερ ὡς ἀτρόμητος στρατιώτης ἔσχες ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, συμμερίζομαι τοὺς πόνους σου καὶ τὰς ἀλγηδόνας σου καὶ κατασπάζομαι τὰ τραύματά σου, καὶ θερμῶς ἀπὸ καρδίας ἐξαιτούμαι παρὰ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως δώῃ σοι ταχέως τὴν ἐντελὴ ὑγείαν καὶ ρῶσιν.

Γράφων τῷ φίλῳ Λογοθετίδῃ, συνεπίστω τῶν ἀτελῶν τότε πληροφοριῶν, ἐμέμφθην τοὺς αὐτόσε ἡμετέρους, ὡς μὴ προσδραμόντας εἰς βοήθειάν σου· ἀλλ' ἤδη ἔγνων, ὅτι ἐλανθήσθην, διότι, καίτοι τε καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνεψιὸς συνέπαθόν σοι — ἀναμιμνήσκομαι, ἀδελφέ, τῶν ἀγώνων καὶ παθημάτων, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας ὑπέστη ὁ αἰοίδιμος γέρων μου κύρ Γεράσιμος, ὅπως θεμελιώσῃ τὴν ἐν Κηγικίῳ ταύτῃ ἐκκλησίαν, ἣν οἱ κανίβαλοι αὗτοι ζητοῦσιν ἤδη διὰ τῆς ἀπορροφητικῆς μεθόδου των νὰ κατακτήσωσιν. Ἀλλὰ σεβασμὸν δικαιοσύνης ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν βανδύλων τούτων ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν Αἰθίοπα πειροῖσθαι λευκαίνειν.

Περαιίνων τὴν παροῦσάν μου συλλυπητήριον, εὐχομαί σοι ἀπὸ μυ-
χῶν ψυχῆς ὑγείαν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐκλιπαρῶ, ὅπως ἐκδηλώσης
μοι τὰ κατὰ σέ διὰ πεποθημένης μοι ἀδελφικῆς σου, καὶ ὑποσημειού-
μαι, ὡς ἰσοβίως διατελέσω,

Ἐν Προύσῃ, τὴν 18ην φεβρουαρίου 1879.

τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης μοι πανιερότητός της
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ καὶ ἐπιστήθιος ἀδελφός,

† Ὁ Προύσης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

34.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Συγχαίρω τῇ Υ. Σ. ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῆς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς βαρ-
βάρου ἐπιθέσεως. Εὐχομαι δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὅπως παράσχῃ αὐτῇ ὑγείαν
καὶ μακροβιότητα πρὸς δικαίαν ἀμυναν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς
ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ εὐκλειαν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀσπαζόμενος δὲ τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 φεβρουαρίου 1879.

ταπεινότατος αὐτῆς φίλος ὁ ἐν Χριστῷ υἱός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

35.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ.

Τὴν Υ. Σ. νύκτωρ προσκυνοῦντες, τὴν παρσέβαστον Αὐτῆς δε-
ξιὰν πανευλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Μετὰ βραρυαλοῦς καρδίας καὶ τρανοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ἔγνωμεν τὴν
βανδαλικὴν κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. τῶν σχισματικῶν ἀνοσιουργίαν, σφόδρα
δὲ δυσθύμως διετέθημεν ἅμα τῇ φήμῃ περὶ τοῦ θανάτου Αὐτῆς. Πλὴν
ἄλλ' ὅμως ἀμύθητος θυμηδία κατέκλυσε τὰς συγκεκινημένους ἡμῶν
καρδίας ἡ διέψευσις τοῦ ἀπαισίου μηνύματος τοῦ θανάτου τῆς Ὑμ.
Σ. Τὰ φιλογενῆ Αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἡ πρὸς τὰ πάτρια ὀλοσχερὴς
Αὐτῆς ἀφοσίωσις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἄλλ' ἤδη τρανώτατα ἐξεδηλώθησαν

ἡ δὲ πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς Υ. Σ. μὴ μόνον παντὸς Ἑλλήνου, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐγενοῦς καρδίας πεποιθήσεις καὶ ὁ πρὸς Αὐτὴν ἄκρος σεβασμὸς καὶ ὑπόληψις, πασιφανέστατα ἐνταῦθα ἐγένοντο, ἀπάσης μὲν τῆς πόλεως, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου, ἅμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλματι κραυγὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως βαλούσης κατὰ τῶν μισαιφόνων, χεῖρα κατὰ τῆς Υ. Σ. ὑψωσάντων, παντὸς δὲ τοῦ τύπου σπεύσαντος προσηκόντως διερμηνεῦσαι τὴν δημοσίαν θλίψιν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατὰ τῶν σχισματικῶν ἀγανάκτησιν, οἵτινες τοιαύτην πρὸς τοὺς ἀείποτε εὐεργετήσαντας αὐτοὺς Ἑλλήνας διαγωγὴν ἐπιδείκνυνται.

Καὶ ἡμεῖς τοίνυν, τὰ πνευματικὰ τῆς Υ. Σ. τέκνα, ἱερὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, διαβιδάζομεν Αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ παθήματι Αὐτῆς, ἱκετεύοντες τὸν πανάγαθον Θεόν, ὅπως διατηρῇ τὴν Υ. Σ. ὑγιᾶ καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ πολλὰς πολλῶν περιόδους, ποιμαίνουσιν τὸ ἀνατεθὲν Αὐτῇ ποίμνιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε γενετεῖρας ἡμῶν γῆς ἰδία, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ἐπικαλούμενοι τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας, διατελοῦμεν τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος πειθήνια τέκνα,

Ἐν Ἀθήναις, 19 φεβρουαρίου 1879.

οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδασταὶ Ἀδριανουπολίται.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΞ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ.

Τὴν φίλην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα προσκυρῶν, τὴν παρίερον αὐτῆς δεξιὰν παρσυλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἡ πρωτάκουστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θηριώδης καὶ ἐναγὴς ἐπίθεσις, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος οἱ βδελυροὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βχθέως συγκινήσασα σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐλόγως ἔπρεπε νὰ λυπήσῃ καιρίως τοὺς ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς θεοφρουρήτου Ὑμῶν κορυφῆς. Ἐτι βχθυτέραν δὲ ἐπροξένησε τὴν θλίψιν εἰς ἐμέ, εὐτυχήσαντα ν' ἀξιωθῶ τῆς ἐξειδικιασμένης ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς Υ. Σ. Τὴν ἄφατόν μου ταύτην θλίψιν ἐκφράζων διὰ τῆς παρούσης, εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ χριστομιμήτου ἡμῶν ποιμένος, τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων καὶ ὑπὲρ τῆς μακροήμερεύσεως Αὐτοῦ πρὸς ἐνεργὸν μὲν

προστασίαν τοῦ ποιμνίου καὶ ποδηγέτησιν αὐτοῦ εἰς νομάς σωτη-
ρίους, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ χάριν τῶν φίλων
Αὐτοῦ.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχάς, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 φεβρουαρίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

τέκνον εὐπειθέστατον,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

37.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἅμα τῷ ἀκού-
σματι τῆς, ὡς μὴ ὤφελε, γενομένης κατ'αὐτῆς βανδαλικῆς προσβολῆς.
Ἐγὼ δὲ, καίπερ καίριως λυπηθεῖς, οὐ συλλυπητήρια, ἀλλὰ συγχαρητή-
ρια αὐτῇ προσφθέγγομαι, τοιαῦτα παθούσῃ ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος· καὶ
οἱ μὲν προσβαλόντες εἰς τὸ ἀτιμάσχι προσέβαλον, ἔλαθον δὲ δόξαν
ἄφθιτον παρὰ τοῖς εὐφρονοῦσι καὶ πολὺν τὸν παρὰ Θεοῦ μισθὸν αὐτῇ
προξενήσαντες· τοῦ γὰρ κακουργήματος πανταχοῦ γῆς διαφημισθέν-
τος, εὐφημεῖται δικαίως ὁ παθὼν, καὶ ἐν μυρίᾳ ὥδῃ παρὰ πάντων ἄ-
γεται. Ταῦτα δὲ οὐ λύπης, ἀλλὰ συγχαρητηρίων ἄξια. Τὰ μὲν γὰρ
τραύματα καὶ οἱ μώλωπες ταχέως ἰαθήσονται, ἡ δὲ δόξα συμπαρα-
μενεῖ αὐτῇ εἰς τὸ διηνεκές. Ἐπὶ τούτοις συνηδόμενος αὐτῇ καὶ ἐν Κυ-
ρίῳ κατασπαζόμενος, καὶ ταχεῖαν σωματικὴν ἱασιν αὐτῇ ἐπευχόμε-
νος φιλαδέλφως, ἐν ἀκραιφνεῖ ἀγάπῃ διατελῶ,

Ἐν Κίῳ, 1879, φεβρουαρίου 22.

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Νικαίας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀνήσυχός εἰμι μετὰ τῶν φίλων σας περὶ τῆς υἰείας σας· ἀνυπα-
μόνως περιμένομεν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Ἐν Κρήτῃ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Ἡ φρικώδης ἐπιβουλὴ, μόλις γενομένη γνωστὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ,
κατέθλιψέ με βαθέως. Εὐχομαι ἐντελῇ ἀνάρρωσιν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

† Θεσσαλονίκης **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.**

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κ.τ.λ.

Ἀριθ. πρωτ. 1261.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε
παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφε καὶ συλλει-
τουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱε-
ρότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπανακχύψαντος χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦ-
θα τοῦ ἡμετέρου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου μετὰ τοῦ διαγγελέως τῶν
πατριαρχείων Δανέζ ἐφένδῃ, μετ' εὐχαριστήσεως ἐγκαρδίου ἐκομισά-
μεθα τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν κβ' τοῦ λήγοντος ἤδη μηνὸς δύο ἀδελφικά
αὐτῆς γράμματα καὶ εἶδομεν τὰ κατ' αὐτὴν εὖ ἔχοντα, θεία συνάρ-
σει, ὡς καὶ οἱ ρηθέντες δύο ἡμέτεροι ἀπεσταλμένοι διεβεβαίωσαν ἡ-
μῖν· ἐδόθη δὲ ἡμῖν καὶ αὐθις ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς
Ἐκκλησίας ζῆλον καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν, καθότι καθ'
ὅλα τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ τὸν ὄνπερ διέτρεξε σπουδαῖον κίν-
δυνον, δὲν ἔλειψε παρευθὺς νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ζητηθέντος διὰ τὴν
προκειμένην κατασκευὴν ἁγίου Μύρου καταλλήλου μέλανος οἴνου,
ὅστις καὶ παρελήφθη ἀσφαλῶς· ἐκφράζονται δὲ τῇ αὐτῆς ἱερότητι αἱ
εὐχαρισταὶ τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστούσης ἰδίᾳ ἐπὶ τούτου δι' ἐπι-
στολῆς αὐτῆς καὶ τοῖς φροντίσασιν μετ' αὐτῆς τρισὶ προκρίτοις τῆς
συντεχνίας τῶν οἴνοπωλῶν. Ἐχέτω δὲ δόξαν ὁ Ὑψίστος Θεός, οὗ ἡ

χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη διαφυλάττουσα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς
 ἱερότητα ἀπὸ παντὸς ἐτέρου ἀνιάρου. αἰωοθ', φεβρουαρίου κδ'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

41.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.

*Τὴν Ὑμ. Σ. εὐσεβάσιως προσκυνῶν, τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν
 ἐν ὑποκλίσει ἀσπάζομαι.*

= Ἡ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. γενομένη ὑπὸ τῶν δίκην
 βανδάλων αἰμοδόρων ἀγρίων μητραλοιῶν ἐπίθεσις διέχυσεν εἰς τὴν
 καρδίαν τοῦ πειθηνίου αὐτῆς τέκνου θλίψιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, διατα-
 ράττουσαν νυχθημερὸν τὴν ψυχὴν του, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀπευκταῖον
 ἄκουσμα ἀστραπηδὸν πανταχόσε διεσαλπίσθη. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου,
 ὅπως αἱ ἀμυχαὶ καὶ οἱ μώλωπες ἀποβῶσιν, ὅσον τάχιον, ἰάσιμοι καὶ
 ἡ θεραπεία τούτων ἀκίνδυνος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀλγηδόνων, ἃς ὑ-
 φίσταται ἡ Ὑμ. Σ. ὑπὸ τῶν ἐπικαταράτων πατραλοιῶν, τῶν υἱῶν αὐ-
 τοῦ τοῦ Σατανᾶ. Ὡς πλεῖστον στίφος μαρτύρων τῆς ὀρθοδοξίας ὑπε-
 βλήθη τὸ πάλαι πρὸς ἄρνησιν καὶ ἀθέτησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως
 εἰς ἄρρητα κολαστήρια, οὕτω καὶ ἡ Ὑμ. Σ., ὡς ἀκράδαντος στύλος
 καὶ θερμὸς ὁπαδὸς καὶ ἐφάμιλλος τῶν πατέρων Ἀθανασίου, Χρυσοστό-
 μου καὶ λοιπῶν, ἀνεδέχθη τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα τῶν
 κακοβούλων, πρὸς κλέος μὲν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, πρὸς
 αἴσχος δὲ αἰώνιον τῶν ἀδυσωπῆτων φανατικῶν καταδιωκτῶν. Ἡ ἱ-
 στορία θέλει μνημονεύει καὶ διακρινεῖ τὸ σεβαστὸν αὐτῆς ὄνομα εἰς
 αἰῶνας αἰώνων, ἐστεμμένον μετ' ἀμυχάντων στεφάνων διὰ τὸ καρτε-
 ρόψυχον, τὸ εὐσταθὲς καὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς φρόνημα, λάμψον, ὡς φα-
 εινότατος ἥλιος, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς, οἵτινες καὶ ἐπὶ πολλῶν πε-
 ριστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνωμαλιῶν ἔγνωσαν δι' οἷων ἀρετῶν κο-
 σμοῦνται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, κάρφους γινόμενοι τοῖς φανατικοῖς
 καὶ ἀναξίοις υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ νήπιοι διὰ τὴν
 ἀσύγγνωστον καὶ ἀδικαιολόγητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βαν-
 δαλικὴν πρᾶξίν των, οὓς εἰς αἰώνιον ἀνέθεμα παραδώσει ἡ ἀδέκαστος
 ἱστορία, χεῖρα βέβηλον τολμήσαντας ὑψῶσαι ἐπὶ τοῦ ἀγαστοῦ προσώ-
 που τῆς ἱερᾶς ὑμῶν κορυφῆς, ἧς δείγματα προστασίας καὶ ἀντιλή-
 ψεως πλειστάκις ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς ἐκρύθμου τῶν πραγμά-
 των καταστάσεως ἔσχον. Ἐπικηλούμενος ἐπὶ τέλους τὰς θεοπειθεῖς

εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ προσδοκῶν ἀγγελτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τῇ 24 φεβρουαρίου 1879, ἐκ 40 Ἐκκλησίαις.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον ἐν Χριστῷ πειθήνιον,

Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

42.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΒΡΩΝ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἐλθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα δι' ἐπαρχιακὰς ὑποθέσεις, μετ' ἐνδομύχου λύπης καὶ συγκινήσεως οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγνων ἐν ταῖς ἡμερίσιν ὅσα ἡ θεσπεσία Αὐτῆς κορυφὴ παρὰ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀναιδῶν ὑπέστη δεινοπαθήματα, κινδυνευσάσης καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς Της δι' ἧς καίτοι σφόδρα λυπηθεὶς, ἐδόξασα ὅμως τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν, τὸν περιφρουρήσαντα καὶ διασώσαντα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζωὴν, πρὸς δόξαν ἀπάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αἰσχος δὲ αἰώνιον καὶ ἀνεξέλειπτον τῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ Αὐτῆς ἀτόμου χειρὸς βεβήλους ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως ἐγειράντων ἀνθρωπομορφῶν θηρίων, καὶ τῶν τούτους παροτρυνόντων ὀπαδῶν τοῦ Ἰούδα, τοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν προδόντος· χαῖρε οὖν καὶ εὐφραίνου, σεβάσμιε ποιμενάρχα, δι' οὓς ὑπήνεγκας μῶλωπας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καλὸς αὐτοῦ στρατιώτης, ἀνδρίζου δὲ καὶ ἐφεξῆς· ὁ γὰρ Κύριος μετὰ Σοῦ· χαίρω συνάμα ἀμέτρως ἀναγνοῦς ὅτι ἡ τιμαλφεστάτη μοι Αὐτῆς ὑγεία ἤρξατο ἐπὶ τὸ βέλτιον τρεπομένη, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ποσῶς ὅτι, τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἡ ἐν ταῖς πανιέροις Αὐτῆς χερσὶ ταπεινὴ ἐπιστολὴ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Της θέλει ἀναγνωσθῇ παρ' Αὐτῆς, ἐν πληρεστάτῃ διατελούσης ὑγείᾳ, καὶ ἐπευχόμενος Αὐτῇ ἵνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς αἰσίως διανύσασα καταξιωθῇ προσκυνῆσαι τὰ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον τριήμερον αὐτοῦ θείαν Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι καὶ πανηγυρίσαι γηθοσύνως ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτερα πλείστα ἔτη, κατασπάζομαι Αὐτὴν φιλαδέλφως, καὶ ὑποδιατελῶ

Βιτώλια, τῇ 25ῃ φεβρουαρίου 1879.

τῆς ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

τῶν διαταγῶν ἐκκρεμῆς,

† Ὁ Δεβρῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

*Τὴν ὑμετέραν σεβασμιόθητόν μοι σεβασμιότητα
ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Δὲν δύναμαι διὰ καλῶς νὰ ἐκφράσω τὴν ψυχικὴν μου θλίψιν, ὅ-
πότε ἠκούσθησαν ἐνταῦθα διὰ τηλεγράφου ὄχι μόνον αἱ κακώσεις,
τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοὺς ἀχαρίστους καὶ ἀσυνειδήτους Βουλ-
γάρους, ἀλλὰ, τὸ χεῖριστον, καὶ ἡ ἀποβίωσίς της· ὁ ταπεινός της ἔ-
γεινα ἄλλος ἐξ ἄλλου, καὶ οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν εἶχον ἡσυχίαν, ἀλ-
λὰ ἀεννάως ἐξηκολούθουν νὰ ὀδύρωμαι, καὶ ἄλλο δὲν εἶχον καταφύ-
γιον παρὰ τὸ νὰ ἐπικαλῶμαι τὸν θαυματουργὸν ἅγιον Γρηγόριον
τὸν Παλαμᾶν, διὰ νὰ ἀποβῇ ψευδὲς τὸ τοιοῦτο ἄκουσμα τῆς ἀπο-
βιώσεώς της, τὸ ὁποῖον καὶ ἠξιώθην μετὰ μεγίστης ἀγαλλιόσεώς μου
νὰ πληροφορηθῶ μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης, καὶ ἔσπευσα
νὰ διαβάσω παράκλησιν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ τότε ἐν χαρᾷ τὴν εἶχον
τηλεγραφήσει, τὸν ὁποῖον τηλεγράφων ἐλπίζω νὰ ἐλάβει. Δόξα τῷ
Θεῷ, σεβαστέ μοι, ὅπου ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ της ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν
αἰμοβόρων· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μέχρι τῆς ὥρας εὐρίσκεται εἰς τελείαν
ἀνάρρωσιν, καὶ ἐπιθυμῶ πρὸς παρηγορίαν μου, εἰ δυνατόν, νὰ μὲ ἀ-
ξιώσῃ ὀλιγόστιχον χαροποιὰν ἐπιστολὴν της. Εὐελπιζόμενος δὲ ὅτι
θὰ ἀξιωθῶ χαροποιὰν ἀπάντησίν της, διατελῶ ἐν ἀνυπομονησίᾳ.

1879, φεβρουαρίου 26, Θεσσαλονίκη.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ὁλως πρόθ. μος

† Ὁ Πολυανῆς ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΚΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εὐσεβάστως ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν δεξιάν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ λύπη, εἰς ἣν περιῆλθον ἐσχάτως μαθὼν τὰ
κατὰ τὴν Υ.Σ. λύπη, ἥτις, ὡς ὅξυ καὶ πυρόεν βέλος, βαθέως ἔτρωσε
τὴν ψυχὴν μου, ὅποτε ἀνεγίνωσκον τὰς σκληρὰς καὶ πρωτακούστους
βασάνους, ἃς ὑπέστητε. Μεγάλως τῷ ὄντι μὲ συνεκίνησαν τὰ βανδα-
λικὰ ταῦτα κινήματα τῶν Βουλγάρων, διότι οὐδέτερον τῶν αἰσθημά-

των μου, τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ φιλικοῦ, ἔμεινεν ἀπαθὲς ἀπέναντι
μας τοιαύτης μαρτυρικῆς θέσεως. Ὅσον δ' ἀφ' ἐνὸς συλλυποῦμαι τὴν
Υ.Σ. τοσοῦτον ἀφ' ἐτέρου συγχαίρω Αὐτήν, ὡς παθοῦσαν χάριν τῆς πί-
στεως καὶ θρησκείας, καὶ ὡς περιφρονήσασαν χάριν τῆς ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

Εὐχόμενος αἰείποτε ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Υ. Σ. διατελῶ μετὰ
βαθυτάτου σεβασμοῦ, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχάς.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 26ῃ φεβρουαρίου 1879.

ἀρχιμανδρίτης Κύριου ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

45.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἀθῆναι, τῇ 27 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιότατε.

Ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδήσει τῆς κακώσεως καὶ προπηλακίσεως τῆς
Υ. Σ. ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου συνετρίβη μου ἡ καρδιά καὶ βαθεῖα
λύπη μὲ κατεκυρίευσεν, ἥτις εἶχε κραταιωθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀ-
παισιωτέρᾳ εἰδήσει τοῦ θανάτου ὑμῶν.

Τὸ ἄλλος δὲν ὑπῆρξε μερικόν, ἀλλὰ σύμπας ὁ ἐλληνισμὸς ἐθλίβη
ἐπὶ τῷ συμβέχματι, διότι οὐδέποτε εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ γεννήμα-
τα ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ ἤθελον προβῇ καὶ μέχρι
τῆς ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητος καὶ δὴ καὶ τῆς θηριωδίας αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. Ἀλλ' ἐν ἡ συντριβῇ τῆς καρδίας εὐρι-
σκόμην, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν, εἰμὴ ἡ διέψευσις τοῦ ἀ-
παισίου ἀγγέλματος περὶ τοῦ θανάτου ὑμῶν· πρᾶγματι δὲ βέλσαμον
παρηγορίας ὑπῆρξεν αὕτη οὐ μόνον τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης χρι-
στιανικῆς καὶ χριστιανικῶς μεμορφωμένης καρδίας. Ἡ θεία πρόνοια,
γινώσκουσα τὴν χρησιμότητα ὑμῶν διὰ τε τὴν πατρίδα ἡμῶν, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐλληνισμόν ἐν γένει σύμπαντα, ὑπῆρξε φύλαξ ἄγ-
γελος τῆς πολυτίμου ὑμῶν ζωῆς, τῆς τόσας καὶ τηλικαύτας ἀρετὰς
ἐγκλειούσης.

Οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἠδυνάμην νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὸ μὲν τὴν λύπην
ἐπὶ τῷ διατρεχθέντι ὑφ' ὑμῶν κινδύνῳ τῆς ζωῆς, τὸ δὲ τὴν χαρὰν
μου ἐπὶ τῇ διασώσει αὐτῆς, εἰμὴ δι' ἐπιστολῆς, ἐν ἡ ὅμως δὲν ἠκο-
λούθησα τοὺς τύπους τῶν πρὸς μητροπολίτας ἐπιστολῶν, ἀλλ' ὅ,τι ἡ
καρδιά μου αὕτη μοι ὑπηγόρευεν.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι διὰ τὴν παρατυπίαν μου ταύτην θὰ τύχω συγ-

γνώμης παρ' ὑμῶν, ἀποβλεπόντων οὐχὶ εἰς τοὺς τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν
ὑπαγορεύσασαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ψυχικὴν μου διέθεσιν, μένω
μετὰ βχθυτάτου σεβασμοῦ,

τὸ εὐπειθέστικτον Ὑμῶν τέκνον,

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
46.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ.

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα !

Ὀλίγαι ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου ἐν Κωνσταν]πόλει,
καὶ θλιβερώτατον ἄκουσμα κατετραυμάτισε τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ
ἱκανὰς δ' ἡμέρας ἤμην ἐναγώνιος, ἕως νὰ μάθω ὅτι ἡ πολύτιμος ζωὴ
τῆς Υ. Σ. διέφυγε τὸν τρομερὸν κίνδυνον. Εὐτύχημα τῷ ὄντι ἡ
ὑμετέρα δικήσωσις διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εὐχαριστῶ
καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστόν, ὅτι τὰ δάκρυά μου μετεβλήθησαν εἰς χα-
ράν. Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπέτυχον ἐντελῶς τοῦ ποθουμένου, καὶ σή-
μερον ὁ περικλεὴς καὶ τοῖς πᾶσι ποθεινὸς Ἀδριανουπόλεως ζῇ καὶ
ὕγιαίνει, κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Φήμη διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνδημήσῃ
ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀνέμενον Αὐτὴν κατὰ συνέπειαν
νὰ φθάσῃ μὲ τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, καὶ ἔχαιρον μεγάλως,
ἀλλ' ἕως τώρα δὲν ἐφάνητε, δὲν ἔμαθον δὲ ἀκόμη τὸ πότε τοῦλάχιστον
θὰ λάβω τὸ εὐτύχημα νὰ Σᾶς περιπτυχθῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος εὐδοκήσατε νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου. διότι διεσώθητε
ἀπὸ τὸν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς, καὶ συνάμα τὴν ἔκφρασιν τῆς
βαθείας πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς καὶ ὑποσημειοῦ-
μαι βαθυσεβάστως, ὁ ὑποκλινῆς τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος,

† Ἀμφιπόλεως ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ἐν Φαναρίῳ, 28 φεβρουαρίου 1879.

—
47.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Τὸ κατὰ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κορυφῆς κίνημα τῶν δημαγωγῶν τῆς

βουλγαρικής ομάδος κατεσπάραξε τὴν καρδίαν ἡμῶν. Κεραινόπληκτοι ἐμείναμεν, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βαρβάρου, τῆς ἀνηθίκου, τῆς καννιβαλικῆς πρῆξεως τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα ἀνόσιον κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου Αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπέπρωτο, ὦ εὐγενὴς ψυχὴ! ἵνα πῖν καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους!

Ὁ Ὑψιστος ἐξελέξατο Αὐτὴν πάντως ὡς μάρτυρα τῆς δόξης Του. Γεννηθήτω τὸ θέλημά του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, δοξάζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἄκουσματι τῆς παρελεύσεως τοῦ κινδύνου.

Παρὰ θεοῦ δ' αἰτούμεθα τοῦ παμμεγίστου, ὅπως ὁ κραταιὸς βραχίων αὐτοῦ προθέλῃ μιν καὶ ἀνεπιστρεπτὴ ἐκσοβήσῃ τοὺς καννιβάλους.

Ζῶης, σεβασμιώτατε, πάτερ, ἐπὶ μήκιστον, ἐντείνων αἰεὶ καὶ κατευοδούμενος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων Σου ὑπέρ τε τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 28 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινοὶ θεράποντες,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

48.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΤΣΑΝΑΚΑ.

Σεβασμιώτατε !

Ἡ διὰ τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα λυπηρὰ ἀφήγησις τῶν συμβεβηκότων εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀπειρου θλίψεως ἐνέπλησε σύμπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἰδίᾳ δὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἀναλογιζόμενος ὅποια τὰ παθήματα καὶ ἡ ἀναξιοπάθεια τῆς Υ. Σ. ἐν τῇ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της, ὑπὸ ἄλγους καταλαμβάνομαι, καὶ ἐκ καθήκοντος φιλικοῦ διὰ τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Υ. Σ. δοξάζων τὸν Ὑψιστον, τὸν εὐδοκήσαντα ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ θανάτου, ὃν χεῖρες ἀνόσιοι τῇ παρεσκεύασαν. Εὐχομαι οὖν πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν τοῦ λοιποῦ ἐν ἀμεταπτώτῳ ὑγείᾳ, καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου συναντήματος ἀβλαβῇ καὶ ἀνεπηρέαστον. Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως διὰ σεβ. ἐπιστολῆς της ἀγγελθῶ τὰ

τῆς ἐντελοῦς ἀνθρωπότητός της, καὶ ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν
αὐτῆς δεξιάν, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ,

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος

κατὰ πνεῦμα τέκνον πειθήνιον καὶ δοῦλος ταπεινός,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

—
49.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Ἀξιόσεβάστέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἐπερωτῶν πρωτίστως τὰ τῆς εὐκταισιότητός μοι ἀγαθῆς υἡείας
τῆς διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ τούτου, προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν λύπην
μου ἐπὶ τοῖς δεινοπαθήμασιν, ἃ ὑπέστη, καὶ ἅτινα ἀνέγνω ἐν ταῖς
ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης· ἀκολουθῶς δέ, καθ' ἃ μοὶ ἔγραφον ἐκ Κ]
πόλεως, ἔμαθον μετ' εὐχαριστήσεώς μου τὴν ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν καὶ
ἀνάρρωσίν της, καὶ συγχαίρω αὐτὴν φιλαδέλφως· ἐν τούτοις ἐπιθυ-
μῶν ὅπως ἐν εὐκαιρίᾳ της μοὶ ἐξαγγείλῃ τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς χαρὰν
μου, διατελῶ ἐν πλήρει ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὑπολήψει.

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

Τῆς περισπουδάζου μοι Α. σεβασμιότητος

ταπεινός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Ἰωαννίνων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
50.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ
καὶ πόσης Παλαιστίνης.

Ἀριθ. πρωτ. 133.

Πανιερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξάρχη
παντὸς Αἰμιμονίου κύριε Διονύσιε, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ ἐπι-

πόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν πανιερότητα ἐν κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῶν κατὰ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος τετολμημένων ἢ ἀπαισία φήμη καὶ μέχρις ἡμῶν ἀφικομένη, πολλῆς ἡμᾶς ἐνέπλησεν ὀδύνης καὶ θλίψεως. Τί γὰρ οὐκ ἀνήγγειλε τῶν ἀλγεινῶν καὶ τῶν τὰ μαλίστα τὴν καρδίαν τιτρωσκόντων; οὐκ ἀρίδην τῶν ἱερωτέρων καταπάτησιν; οὐ βδελυρὰν συνωμοσίαν; οὐκ ἀπεγνωσμένην καὶ φρενοβλάβῃ ὁμάδος τινὸς φανατισμόν; οὐ κίνδυνον ζωῆς τιμιωτάτης τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ καὶ τιμαλφοῦς;

Ἄλλ' εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ πανσόφῳ προνοίᾳ εἰς ἡδέα μετατρέπων τὰ λυπηρὰ καὶ τὴν θλίψιν διὰ χαρᾶς παραμυθούμενος! Ἡ σωτηρία τῆς ὑμετέρας πανιερότητος ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν φρενητιώντων φονέων, καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἐριτίμων αὐτῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἀνηκέστων τοῦ θανάτου κακῶν, τὴν βαρεῖαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀλγηδόνα εἰς ἀγαλλίασιν εὐφρόσυνον μετέβαλε καὶ τὰ ὀδυνηρὰ δάκρυα εἰς ἔνθερμον μετεποίησεν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα, τὸν ἀντιλαβόμενον κραταιᾷ χειρὶ τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ πανσθενεῖ χάριτι διασπάσαντα αὐτὴν τῆς θανασίμου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ μέσης οὖν ψυχῆς δοξολογοῦντες τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τούτοις, συγχαίρομεν τῇ ὑμέτερα ἀγαστῇ πανιερότητι καὶ τῷ ἐμπεπιστευμένῳ αὐτῇ περιουσίῳ λαῷ τοῦ Κυρίου, καὶ θερμῶς δεόμεθα τοῦ θεοῦ ἐλέους, ὅπως πάσης μὲν ἀνιαρᾶς ἐπηρείας αὐτὴν ἀπαλλάξῃ, χαρίσεται δὲ τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ τὰς τιμαλφεῖς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ ἔτη παμπληθῇ, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια.

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, γ' μαρτίου αἰωοθ'.

† Ὁ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός

31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

Καιρίως λυπηθεὶς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν οὖς, ὥς μὴ ὥφελεν, ἡ Ὑ. σεβασμιότης ὑπέστη ὑπὸ τῶν βανδαλικῶς κατ' Αὐτῆς ἐπιπεσόντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων ἀνηκούστους αἰκισμοὺς καὶ κακώσεις, σπεύδω μετὰ χαρᾶς μου ἐκφράσαι Αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας μου, εὐαγγελισθεὶς ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. ἀπαλλαγείσα τῶν βιαίων καὶ μαιφόνων χειρῶν τῶν κακούργων, προβαίνει ἀναρρωνύουσα πρὸς κλέος καὶ δόξαν τῆς τε μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Δεόμενος τοίνυν τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ, ὅπως δῶῃ Αὐτῇ, ὅσον τάχος, ἐντελῇ ἀνάρρωσιν, ὑγίειαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα, διατελῶ.

Ἐν Ἀργυροκάστρῳ, τῇ 9ῃ μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὁλοπρόθυμος τοῖς ὀρίσμοις,

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ.

52.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΣΙΝΑΙΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσήνεις, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. Τὴν χαροποιᾶν ἀγγελίαν τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ἔτι Αὐτῆς ἐν τῇ ἐαυτῆς ἐπαρχίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένης, μετὰ δακρύων χαρᾶς κοιμισάμενος, καὶ ἤδη ἐκ τῆς εἰς Βασιλεύουσαν αἰσίας Αὐτῆς ἐλεύσεως προσεπιβεβαιωθεὶς, ἐχάρην ἀληθῶς ἐπὶ τῇ ἐκ θεϊκῆς ὄντως δυνάμεως σωτηρίας Αὐτῆς ἐκ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης καννιβαλικῆς πρῆξεως, ὑφ' ἧς οἱ αὐτουργοὶ ἀποτυφλωθέντες, διεπράχζαντο ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς Υ. Σ. ὅσα ὀνοῦς ἱλιγγιᾶ ἀναμιμνήσκεισθαι. Πάνυ καλῶς ἄρα ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι « ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, καὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ».

Ἀλλ' ὁ τὰ πάντα διέπων πανσθενὴς Θεός, ὁ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῶν καὶ τῇ δεξιᾷ σκεπάζων τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐρρύσατο τὴν Υ. Σ. ἐκ προφανοῦς κινδύνου καὶ διετήρησεν Αὐτὴν σώαν καὶ ὑγιᾶ, πρὸς θρίαμβον τῆς καθόλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἀνεξίτηλον θαυμασμῷ ὑπόδειγμα τοῖς ἐπερχομένοις.

Ὡς δ' ἔστιν ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τῆς σῆς σεβασμιότητος ἅπαντα τὸν λογικὸν κόσμον κατετάραξεν, οὕτως ἀληθεύει, ὅτι ἐσπάραξεν ἠθικῶς πλεῖον ἐμὲ, ὃν συνδέει ἀρχαία ἀδελφικὴ φιλία καὶ ἀγάπη, ἐφ' ᾧ ἤδη μὲν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἀναρρώσει τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδίδω, ἐπιφυλαττόμενος ἐς ἄλλοτε — εἰ τὸ θεῖον εὐδοκήσει — ὅπως καὶ ἐκ τοῦ σύγγγυς κατασπασθῶ τὴν Ὑμ. Σεβ. ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἅτε τῆς ὑγείας μου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐχὶ λίαν καλῇ καταστάσει διατελούσης καὶ ὑπὸ παντοίων ἠθικῶν ἀλγηδόνων περινοστούμενος.

Καὶ αὖθις δὲ τὰ ἐμὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήρια ἀπονέμων, διατελῶ
Βουγιούκ-Δερέ, τῇ 10ῃ μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητός ἀδελφός
καὶ πρόθυμος φίλος,
† Ὁ Σινχίου ΚΥΡΙΛΛΟΣ.

53.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ καὶ ΣΤ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκ τῶν διαβιβασθέντων τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι δύο τηλεγραφημάτων τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου ἔγνων τὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν, ἣν προῤῥένησε καὶ τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς ἡ ἀπαισία εἰδήσις τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ γεραροῦ Αὐτῆς προσώπου βχνδαλικοῦ ἀνοσιουργήματος. Τὴν ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν εἰς πάντας καιριωτάτην θλίψιν διεδέχθη ὑπέρμετρος εὐχαρίστησις καὶ ἀνέκφραστος χαρὰ μετὰ τὴν εἰς τὰ εἰρημένα τηλεγραφήματα δοθεῖσαν ἀπάντησιν Αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐγένετο δῆλον, ὅτι εὐτυχῶς ἡ τασοῦτο τρωθεῖσα πολύτιμος Αὐτῆς ζωὴ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἡ δὲ ὑγίεια Αὐτῆς ἐγγίζει εἰς ἀνάρρωσιν. Συμμερισθέντες μετὰ συγκινήσεως ἐκ τῶν πρώτων τα ἀντίθετα ταῦτα αἰσθήματα, καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτοις εἰλικρινῇ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ διαπρυσίως πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἵνα διατηρῇ Αὐτὴν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ σκέπην ἐν τῇ περαιτέρω πιστῇ καὶ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, οὗτινος χάριν ὑπέστη πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους τὰς γνωστὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους κακώσεις. Κατασπαζόμενοι μετὰ βχθυτάτου σεβασμοῦ τὴν πανίερρον δεξιὰν Αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς ταπεινοπροσκυνούσας Αὐτὴν οἰκογενείας ἡμῶν τὰς πατρικὰς εὐχοευλογίας Αὐτῆς, διατελοῦμεν μετ' ἀπεριορίστου ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ υἱαὶ
καὶ ὅλως πρόθυμοι θεράποντες,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δρακᾶκης.

ΣΤ. Μαρκόπουλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Τὴν Ὑμ. περισπούδαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικοῖς
ἐν Χριστῷ χεῖλεσι κατασπαζόμενος, ὑπερήδιστα προσαγορεύω.

Συγχρόνως ἐκομισάμην ἀμφότερα τὰ ἐπισταλέντα μοι ἀδελφικὰ
γράμματά Της ἀπὸ τῆς 7ης καὶ 22ας τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεχρο-
νολογημένα, εἰς τὰ ὅποια ἀπέσχον ν' ἀπάντησω ἄχρι τοῦδε, διότι ἐκ
τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας εἶχον πληροφορηθῇ, ὅτι ᾔτῃσάτο
δίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς
τοσοῦτο σπουδαίως παθούσης ὑγείας Της, συνεπεία οὔτινος ἀνέμενον
ἵνα πληροφορηθῶ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἔμελλε νὰ μεταβῇ. Διὰ ταῦτα ἐκ-
πληρῶν σήμερον μόλις τὸ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ εὐφρόσυνον τοῦτο
καθῆκον, σπεύδω νὰ τῇ διαδηλώσω τὴν ἣν ἡσθάνθην ἀμύθητον εὐχα-
ρίστησιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, εὐαγγελισθεῖς διὰ τῶν ποθει-
νοτάτων μοι γραμμάτων Της τούτων, ὅτι χάριτι θεῆς ἡ πολύτιμος
ὑγεία Της ἐγγίζει εἰς πλήρη ἀνάρρωσιν. Τὴν ἐνδόμυχον δὲ χαρὰν μου
ταύτην Τὴν διαβεβαίω ὅτι συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα χρι-
στιανοί, οἵτινες, ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσιν ἀμείωτον τὴν πρὸς
τὸ γερᾶσμιον πρόσωπόν Της ὀφειλομένην υἱικὴν αὐτῶν ἀγάπην, ἀκραι-
φνέστατον ἐπεδείξαντο καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ
τῆς ὑγείας Της. Ἀναπέμπων δὲ μετ' αὐτῶν ἐνθέρμους εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Ὑψιστον, τὸν οὕτω εὐτυχῶς πρὸς γενικὴν τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίστησιν καὶ χαρὰν διασώσαντα τὴν ἐρίτιμον ζωὴν Της ἀπὸ τοῦ οὗ
διέτρεξεν ὑστῆκτου κινδύνου, εὐχομαι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ
καρδίας, ἵνα διαφυλάττῃ Αὐτὴν ἐσαεὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρω-
σιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὑπὲρ οὗ προμαχῶν μικροῦ δεῖν ἐπιπτε θῦ-
μα τῆς ἐνθέου ἀφροσιώσεως Της πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ ἵνα πληροφορηθῶ
διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὴν πλήρη ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας Της, τῇ ἐκ-
φράζω τελευτῶν τὴν ὑπερέξοχον ὑπόληψιν καὶ ἀκραιφνεστάτην ἀγά-
πην μου, καὶ φιλαδέλφως ἐπευχόμενος τελευτῶν, ὅπως, διελθοῦσα ἐν
ἁκρᾷ ὑγείᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας στάδιον, ἐορτάσῃ γη-
θοσύνως τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελῶ μετ' ἀφροσιώσεως ἐνδελεχοῦς.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς λίαν μοι περισπούδαστου σεβασμιότητός Της
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ φίλος θερμὸς καὶ ἐπιστήθιος,

† Ὁ Κρήτης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὅποτε ἡ θλιβερά καὶ ἀπαίσιος εἰδήσις τῆς γενομένης κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. κηννιβαλικῆς ἐπιθέσεως μη-τραλοιῶν τινῶν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει βουλγαρικοῦ σχισματικοῦ συρ-φετοῦ ἀντήχησε βαρέως καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοήν, ἀλγεινοτάτην ἐνε-ποίησέ μοι αἰσθησιν, καὶ βαθεῖαν περιέγραψε πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἣν κατεσπάραξεν ἀληθῶς, καὶ διέσεισε τοσούτῳ μᾶλλον βιαίως, ὅσον ἀδύνατον ἦτο νὰ ἀνθέξῃ αὕτη, χωρὶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἐαυτὴν ἀ-ποσπάζουσαν αἰμάτων, ἀπέναντι γεγονότος στυγεροῦ καὶ ἀποτρα-παίου, ἀποτολμηθέντος ὑπὸ συμμίκτου φρενητιώδους ὄχλου, γεγονό-τος, δι' ὃ δικαίως συνεταράχθη σύμπασα ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ἀγανακτήσει ἤγειρεν ἅπαν τὸ ὀρθόδοξον ἡμῶν γένος, καὶ ὅπερ διὰ μελανῶν χρωμάτων θέλει κατα-γράφει ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας Αὐτῆς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, πα-ραδίδουσα εἰς τὸν καταστιγματισμὸν τῆς μελλούσης γενεᾶς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ ἐνόχους τοσοῦτον φρικώδους κακουργήματος κατὰ τοῦ διαπρεπεστέρου τέκνου Αὐτῆς.

Δόξαν δ' ἐν τούτοις ἀνέπεμψα τῷ Ὑψίστῳ δεδοξαμένῳ Θεῷ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως λυτρώσαντι Αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀνύχων αἰμοβόρων καὶ κατασπαρακτικῶν ἀνθρωπομόρφων τέγρεων, καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς σώσαντι καὶ διαφυλάξαντι εἰς μέζονα δοξαστὰ καὶ θαυμασιώτερα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐκφράζων τοίνυν ἀπὸ μυχίων καρδίας τὰ βαθύτατα συλλυπητή-ριά μου πρὸς Αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἀνιάρῳ παθήματι, ὅπερ ὑπέστη προασπι-ζομένη, ὡς ἀληθῆς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, τὰ δίκαια τῆς ἀγίας καὶ θεοπαγοῦς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, συγχαίρω ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ σεβα-σμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ ἀνακτήσει τῆς σπουδαίως παθούσης υγείας Αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει Της εἰς Βασιλεύου-σαν, ἐπευχόμενος συγχρόνως, ὅπως ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπί-νου γένους ἐκουσίως ἐαυτὸν θῦμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσαγαγὼν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰη-σοῦς Χριστὸς καταξιώσῃ Αὐτὴν προσκυνῆσαι σεπτῶς καὶ θεαρέστως τὰ τε ἄχραντα καὶ ζωοπύροχα αὐτοῦ πάθη, ὡς καὶ τὴν ἐνδοξον τριή-μερον ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανέστασιν, ἐφέτος τε καὶ εἰς ἔτη ὅ,τι πλεῖ-στα ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζων καὶ τὰ εἰλικρινῆ ἀδελφικὰ ἀγαθὰ αἰσθή-

ματὰ μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα, κατασπάζομαι Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ, καὶ διχτελῶ

Ἐν Ἀμισῷ, 20 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ πρόθυμος τοῖς ὀρίσμοις,
† Ὁ Ἀρχαίος ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
56.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ
κατασπαζόμενος, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶ.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους καὶ βαθυτάτης θλίψεως ἀναγνοὺς ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὸ προμεμελετημένον στυγερόν κακούργημα, ὅπερ συρφετώ-
δης βάρβαρος ὄχλος ἀνοσίαις χερσὶν ἀπετόλμησε καθ' ἐνὸς τῶν δια-
κεκριμένων καὶ διαπρεπεστέρων τῆς Ἐκκλησίας ἱεραρχῶν, κατ' ἐκεί-
νου, ὅστις ὁμολογουμένως μετὰ προφανοῦς ἰδίου κινδύνου πολλοὺς ἐκ
τοῦ ἀγνωμονεστάτου αὐτοῦ ὄχλου ἐν ταῖς παρελθούσαις δειναῖς περι-
στάσεσιν ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐλυτρώσατο, κατεταράχθη καὶ κατεθλίβη
τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ λυπηροτάτῳ τούτῳ ἀκούσματι· πληροφορηθεὶς ὁ-
μως ἐσχάτως μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως περὶ τῆς αἰσίας εἰς Κωνστ]
πολιν ἀφίξεώς Της καὶ τῆς ἐντελοῦς Αὐτῆς ἀναρρώσεως, χαρὰν μεγά-
λην σφόδρα ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ λίαν εὐχαρίστῳ ταύτῃ ἀγγελίᾳ. Ἐν τῇ
εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καθήκόν μου ἀπαραίτητον ἐθεώρησα, ὅπως ἐπευ-
χθῶ Αὐτῇ, ἵνα, διανύσασα ὑγιῶς καὶ αἰσίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς τεσ-
σαρακονημέρου νηστείας, καὶ προσκυνήσασα τὰ σεπτὰ καὶ σωτήρια
πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσῃ
φαιδρῶς καὶ πανηγυρίσῃ γηθοσύνως καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον αὐτοῦ
ἐξανάστασιν τῆτές τε καὶ εἰς πολλῶν ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους σὺν
τῇ ἀπολαύσει τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν καταθυμίῶν·
εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εθελαγάρθως πάννυ ἔξει με ὑπὸ τὴν εὐνοίαν Της, βε-
βαία οὕσα ὅτι ἔσομαι ἐσαεὶ εὐγνώμων, ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ ἀνή-
κοντος σεβασμοῦ,

τῆς γερασμίας μοι Ὑμετέρας σεβασμιότητος

Τῇ 22 μαρτίου 1879. Γκιουμουρτζίνα.

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὀρίσμοις

† Ὁ Μαρωνεὶας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΞΑΝΘΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

*Τὴν σεπτοτάτην καὶ ἅπαν μοι περισπούδαστον Αὐτῆς σεβασμιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ κατασπαζόμενος προσκυνῶ.*

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει θεοφιλεῖς καὶ ἐθνωφελεῖς ἀγῶνες καὶ τὰ ἀθλητικὰ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας παθήματα προάγουσι καὶ ἐγώ, ἵνα συγχαρῶ τὴν σεβασμίαν καὶ σεπτοτάτην μοι Αὐτῆς κορυφήν, ὅτι τε κατηξιώθη παθεῖν καὶ κακωθῆναι ὑπὲρ τῆς πολυτλήμονος μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἐκεῖνα παθήματα διεφύλαξεν Αὐτὴν ὁ Κύριος ἀβλαβῆ καὶ ἐχαρίσατο ὑγιαίνουσιν τῇ πανακηράτῳ αὐτοῦ Νύμφῃ. Μακαρίζετω τοίνυν ἐαυτὴν ὅτι δύναται λέγειν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου ὅτι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι Αὐτῆς βραστήζει καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς παθήμασιν Αὐτῆς, ἐγὼ δὲ συγχαίρων, μακαρίζω τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ὅτι τε τηλικούτον κατέχει ἑνδοξον στρατιώτην καὶ γενναῖον ἀθλητὴν καὶ ὅτι αἱ πολυτίμοι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι διεφυλάχθησαν ἵνα χρησιμεύσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας Αὐτῆς. Τὰ ἀθλητικὰ Αὐτῆς παθήματα ὑπῆρξαν ἀντάξια τῶν εὐγενῶν καὶ ἀρχιεροπρεπῶν αἰσθημάτων, ἅτινα αἰετοῦτε διέκρινον Αὐτὴν καὶ προσέθηκαν ἐν τῷ στεφάνῳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν μητρὸς ἀγῶνων Αὐτῆς πολυτίμον ἀδάμαντα. Ζῆθι καὶ εὐδοῦ, πολυτίμητε ἀδελφε, πρὸς κάγχημα καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀθλητικῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Πληθυνθείησαν δὲ παρόμοιοι Σοὶ παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ στρατιῶται. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῇ παρουσίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων πανηγύρεων τῶν ἀρχόντων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως συγχαίρων τῇ πανσεβάστῳ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι, δέομαι τοῦ ἀρχιποίμενος Κυρίου ἵνα καταξιοῖ Αὐτὴν ἄγειν ταύτας ἐπὶ πλεῖστα ὅσα ἔτη ἐν υγείᾳ ἀμεταπτῶτῳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, συνδωρούμενος Αὐτῇ πᾶν ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον. Κατασπαζόμενος Αὐτὴν αὖθις ἐν φιλήματι Χριστοῦ, διατελῶ

Ἐν Ξάνθῃ, τῇ κ' μαρτίου 1879.

τῆς πανσεβάστου καὶ σεπτοτάτης μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ξάνθης ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ.

Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶ.

Εὐσεβᾶστως ἀναφέρω ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ λύπη μου, καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματός μου εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἔνεκα τῶν δεινῶν καὶ πικροτάτων Αὐτῆς παθῶν, πληροφορηθεὶς δὲ συνάμα καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἔκλαυσα πικρῶς καὶ μνημόσυνον ἐποίησα ὁ δυστυχής· ἤδη μανθάνω ὅτι ζῇ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἢ τοσαύτη λύπη νὰ μεταβληθῇ εἰς χαρὰν, ἐὰν δὲν ἴδω τὴν γλυκυτάτην κυριαρχικὴν καὶ δεσποτικὴν μοι αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ τὴν προσκυνήσω καὶ νὰ δοξάσω, εἰ καὶ ἀναξίως, τὸν δοτῆρα τῆς Αὐτῆς ὑγείας καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶ, μένω δὲ ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος,

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ΙΛΑΡΙΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν τρισεβάστον καὶ προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ταπεινότατα προσκυνῶ !

Εἶχον μάθει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, σεβασμιώτατε, τὴν βέβηλον καὶ ἄσεβῃ καθ' ὑμῶν ἐπίθεσιν τοῦ ὄχλου ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἀγνοῶ πῶς νὰ ὀνομάσω, καὶ τὴν σπαραξικάρδιον καὶ ὄντως μαρτυρικὴν ὑμῶν ὑπ' αὐτοῦ κήκωσιν, πρὶν ἢ εἰσέτι ἀξιωθῶ τῆς ὑμετέρας εὐχετικῆς, καὶ ἤλγησα ἀπὸ βαθυτάτων ψυχῆς, διότι ὁ μητραλοῖας ἐκεῖνος ὄχλος συμπάρεσυρεν εἰς τὸ κακούργημα τοῦτο καὶ τινὰς ὀρθοδόξους, ἰδίως δὲ, διότι ἡ ἀκατονόμαστος αὕτη καθ' ὑμῶν ἐπίθεσις ἐγένετο, ἀρχούσης καὶ κυβερνώσης ὀρθοδόξου δυνάμεως.

Τὴν αὐτὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν, σεβασμιώτατε, τὰ μαρτυρικὰ ὑμῶν ταῦτα παθήματα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, σπουδαστῶν τε καὶ ἐμπόρων, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ, ὡς ἔμαθον, ἀναμφιδόλως δὲ καὶ παντὸς ὅπουδῆποτε εὐρισκομένου ὀρθοδόξου Ἑλληνοῦ, μαθόντος ταῦτα, δι' ὧν ἐκτῆσατο ἡ ὑμετέρα σεβασμιότης οὐ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πάντων, ἀλλὰ καὶ

τὸν ἀγῆρω καὶ ἀμαράντινον ἐκεῖνον μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ὅποιον θέλει πλέξει ὑμῖν ἢ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱστορία.

Ἐπαναλαμβάνων ὑμῖν καὶ πάλιν, σεβασμιώτατε, τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τοῖς παθήμασιν ὑμῶν θλίψιν μου, παρακαλῶ θερμότατα, ὅπως εὐαρεστηθῆτε μετὰ τῶν ταπεινοτάτων εἰλικρινῶν σεβασμάτων μου νὰ ἀποδεχθῆτε καὶ τὴν ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς, ὡς μάρτυρα, ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν μου, ἀσπάζομαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, καὶ διατελῶ

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 28 μαρτίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας τρισεβάστου μοι καὶ προσκυνητῆς σεβασμιότητος
θεράπων ταπεινότατος,

Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

60.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΩΤΑΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν πολυάθλον σεβασμιότητα, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν καὶ χαριόβρυτον Αὐτῆς δεξιάν εὐλαβῶς καὶ σὺν τῷ γλυκυτάτῳ προσρήματι « Χριστὸς ἀνέστη » κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν νενομισμένων εὐχῶν καὶ προσρήσεων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πάσχα, τὴν τε ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολυτίμου ζωῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν ὑαινῶν, δὲν δύναμαι πάντως νὰ παρασιωπήσω τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ἅπερ καὶ ἐνταῦθα, ὡς πανταχοῦ Ἑλλάδος, ἐπήνεγκεν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐντὸς τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως θήρειον κίνημα κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, κίνημα, ὅπερ εἰκότως ἐθεωρήθη ἔθνικῇ ἀντικρυσ ὕβρις· ἰδιαζόντως δὲ ἐθλίβη καὶ βαθέως ἤλγησε τὴν καρδίαν ὁ ὑποφαινόμενος φίλος καὶ ταπεινὸς δοῦλός σας. Καὶ ἐγράφησαν μὲν καὶ ἐλέχθησαν οὐκ ὀλίγα πρὸς τε στηλίτευσιν τῆς ἀνηκούστου ταύτης βανδαλικῆς πράξεως, καὶ δίκαιον ἔπαινον, καὶ οἷον ἀμοιβὴν τῆς γενναίας καὶ ἀτρομήτου συμπεριφορᾶς τῆς ὑμετέρας ὄντως μαρτυρικῆς καρτεροψυχίας· ἀλλ' ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως καὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἰδίου ἐνδομύχου ἄλγους ἐπὶ τῇ ἔθνικῇ ταύτῃ ὕβρει ὑπηγορεύθη μοι καὶ τὸ ἔγκλειστον Ἡρωελεγεῖον, οὗ ἀντίγραφον πρὸ τριῶν περίπου ἐβδομάδων ἐπεμψα εἰς τε τὸν Νεολόγον καὶ τὴν Θράκην, ὅπως καταχωρισθῇ, καὶ ἀπορῶ διατί εἰσέτι δὲν

ἐδημοσιεύθη, ἐνῶ ἐκ τῶν ὑπεναντίων τόσαι καὶ τόσαι ἀναισχυνταὶ ἀνερυθριάστως ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐν τούτοις πέμπων ἤδη αὐτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰς ἄλλας ἐκφράσεις μου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως θεωρήσητε, ὡς καὶ ἀληθῶς ἐστὶ, σμικρὸν δείγμα τοῦ ἀπεριορίστου πρὸς τὴν Υ. Σ. σεβασμοῦ μου καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ὧν καὶ ὑποσημειοῦμαι, ἐξαιτούμενος τὰς πανιέρους εὐχὰς Τῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐν Βραζιλίᾳ, τῇ 4ῃ ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πολυχάθλου σεβασμιότητος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν — Φανόριον.

ἐν τοῖς ταπεινότητος δοῦλος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς πειθήνιος,

ΧΡ. Γ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ λίαν μοι σεβαστῷ κτλ.

61.

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ

τῷ

σεβασμιωτάτῳ καὶ πολυχάθλῳ

μητροπολίτῃ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐβροιο ἀμφὶ ροὰς πάλαι Ὀρφέος σάρκας ἀοιδοῦ
Μαινάδες λυσσαλέαι διεσπάσαντο·
Ἐνθ' ὁ μὲν ἐστονάχιζεν ὅσῳ ρα ἐτύγγανε πνείων,
Αἱ δὲ ἀλκάλιζον βακχικὸν σκιρτῶσαι,
Θηρῶν ὠμότεραι τ' Αἰδοῦ κρυεροῖο λίθων τε,
Τῶν φύσις ἐντρέπετο γ' Ὀρφεῖοις μέλεσιν·
Ὡς ἄρα καὶ πῖ σοί, ἀρχιερεῦ, Διονύσιε κλεινέ,
Μυστιπόλος Χριστοῦ, αὐταῖς ἀμφὶ ροαῖς,
Μητροπόλει ἐνὶ Οὐρεστιάδι θῆρες, ὕαιναι,
Βούλγαροι λυσομανεῖς εἴσθορον εἴσω ὁμῶς·
Οὐδέ τοι ὀτρηροὶ θεράποντες θυρῶν ἐδύναντο
Ἄψ γε ἀπώσασθαι λύσσης πνείοντας·

Ἐνθεον οὐδέ τε εἶδος γ' ὥς ποτε Δανιέλιον
 Φράξαι γε θήρειον χάσμα φόνον πνεῖον·
 Οὐδέ φιλόχριστος στρατὸς θηρσὶν ὀπάσαι γε λύσιν
 Βουλγαρίης ἐλθὼν τηλόθεν ἤρκεσεν.
 ὦ πόποι! ἦ μονον οὐκί ἀεικῶς ἐσπαράχθης
 Ἡρῶς Χριστοῦ, ἀρχέ τε πουλύαθλε·
 Ἐνθα κε λώβη γ' οἶα ρ' ἐπλετο αἰνόθεν αἰνῶς,
 Ἄλγος τ' ἄχος ὅσον, πένθος τ' ἄφραστον·
 Εἰμή τις Ρώσων τότε τίγρεσιν ἀντίος ἰὼν,
 Ἀρχὸς ἐρύσσατό σε, Πρόξενος ἡδ' Ἑλλήν·
 Κεῖετο γὰρ δέμας γηραὸν, οἴμοι! ἀπειρηκὸς πληγαῖς,
 Ἀλλὰ τεῖ μέγαν ψυχὴ γ' ἄτρομος ἦν.
 Τῷ καὶ ἅπαν γένος Ἑλλάδος γαίης ἡδὲ ἀποίκων
 Δεινὸν ἐχώσατο κῆρ τῇδ' ἐτοίμῳ ὕβρι·
 Ἡδὲ γοηρὸν Ἀχαιῖδες ὠλοφύραντό ρα γ' ἤτορ,
 Τεῦ, Χριστοῦ θεράπων, ἡδὲ τε ὄρχαμε λαῶν.
 Πολλὰ γε ὠδύραντό τε πῆμασιν ἀμφὶ τοσοῖς δε,
 Ἀνθ' ὧν οὔ ποτ' ἄθλων κλείος ὀλεῖται τεόν.
 Θῆρες δὲ εἶδος ἐτίκλειοι ἀνθρώποις ὕβριν τήνδε
 Τίσειαν βέλεσι θείας Νειμέσεως.
 Τί μ' δε ἀν' οὐρανὸν εὐχολήν γ' ἀνιείσιν Ἀχαιοί·
 Τοῖσι θ' ὁμῶς Χριστοῦ δοῦλος, ὃς ἦσε τάδε.

Ἐν Βραίλα, τῇ 1 μαρτίου 1879.

Χ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

62.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνέγνων τὴν ἐπιστολὴν, ἣν εὐήρεστῆ-
 θητε νὰ μοὶ ἀποστείλητε. Τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμ.
 Π. μὲ κολακεύει λίαν καὶ εὐτυχῆς ὄντως λογιζομαι διὰ τὴν ἀγάπην,
 ἣν πρὸς με τρέφετε, σεβασμιώτατε πάτερ.

Ἡ ὑγεία μου βαίνει ἐπὶ τὰ κρεῖττω· ἐκτὸς μικρᾶς τινος ἀδυναμίας,
 ὁσημέραι ἐλαττουμένης, οὐδὲν ἕτερον τῆς νόσου ἵχνος ἐναπελείφθη.
 Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Ὑ. Π. ἀνέλαθεν ἐντελῶς πλέον καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ Αὐτῆς πάθησις παρῆλθε. Τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐγὼ τε καὶ οἱ
 περὶ ἐμὲ εὐχόμεθα. Μολονότι γινώσκω ὅτι τὸ γράφειν προξενεῖ Ὑμῖν

κόπον, οὐχ ἥττον παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ μοι γνωστοποιήσητε διὰ δύο μόνον λέξεων τὰ περὶ τῆς υἱείας Ὑμῶν, περὶ ἧς λίαν ἐνδιαφερόμεθα.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν ὑμῶν, διατελῶ τέκνον Ὑμῶν εὐπειθές.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1879.

N. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ κ. τ. λ.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

63.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΥΝΑΡ ΧΙΣΑΡ.

*Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶν,
παρευλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.*

Ἄν καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τὰς παραμονὰς τοῦ ἀγίου Πάσχα, οὐδέποτε ἐστερούμεθα πατρικῆς εὐχετικῆς καὶ παραινετικῆς ἁμα, ἐφέτος μόνον δυστυχῶς, καὶ ὡς φαίνεται, κρίμασι τοῦ ποιμνίου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπέπρωτο ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης, ἔνεκα τῆς προσωρινῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ θῦμα παρ' ἀνθρώπων, ἐξημμένας τὰς κεφαλὰς ἐχόντων, ὡς ἐκ θαύματος ὅμως κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἀπάντων ἐσώθη, καὶ τοῦτο ἵνα δοξασθῇ περισσότερον ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος. Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐκτιμῶσα τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετάς, οὐκ ἐπελάνθητο ἵνα προσκαλέσῃ τὴν Ὑμ. Σεβ. εἰς τοὺς κόλπους της πρὸς μικρὰν ἀνακούφισιν τῶν πολυπαθῶν αὐτῆς δεινοπαθημάτων, καὶ ἐπίχυσιν ἐλαίου ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀνοιγισῶν πληγῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ὅθεν ταπεινῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ ὑποφαινόμενος μετὰ πολλῶν ἄλλων λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς πολυτίμου υἱείας της, τολμῶμεν νὰ παρενοχλήσωμεν τὴν Ὑ. Σ., ἵνα ἐν τῇ ἐντελῶς καλῇ καταστάσει τῆς ἀξιοτίμου υἱείας της ἐνθυμηθῇ καὶ τὰ εἰς Βουνάρ-Χισάρ τέκνα της, ἅτινα νυχθημερόν εὐχονται ἵνα, ὅσον οὐπω τάχιστα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν, καὶ διαβιώσῃ εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ εὐδαίμονα.

Ἐν Βουνάρ Χισάρ, ἀπριλίου 12, 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινὸς ἐπίτροπος,

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑ ΑΛΕΞΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν ὑμετέραν παρσέβαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς
ἐν Κφ ἀσπαζόμενος, ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὐρισκόμενος εἰς περιοδείαν, διατέλουν ἐν παν-
τελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς ὑπὸ βαρβάρου ὄχλου ἐνεργηθείσης κατὰ τῆς πολυ-
τίμου ζωῆς τῆς Ὑμετέρας πανσεβόστου μοι σεβασμιότητος στυγεράς
ἐπιβουλῆς· ἀλλ' ὅτε κατ' αὐτάς ἐπανελθὼν ἐπληροφορήθην ἐν λεπτο-
μερείᾳ τὰ τοῦ παθήματος τούτου Αὐτῆς, βαρὺ ἄλγος κατεσπάραξε
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε νυχθημερόν ταπεινὰς ἱκεσίας ὑπὲρ τῆς
πολυτιμοσύνης μοι ὑγείας Αὐτῆς ἀναπέμπω τῷ Ὑψίστῳ, τῷ τοσοῦ-
τον θαυμασίως τὴν ζωὴν Αὐτῆς διφυλάττῃ ἀπὸ στυγνῆς μαινομέ-
νου πλήθους ἐπιθέσεως, ἧς παρ' ὀλίγον ἐγένετο θῦμα. Ἐκφράζων ὅθεν
τὰ συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τούτῳ παθήματι Αὐτῆς,
συγχαίρω ἅμα ταπεινῶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ μοι σεβασμιότητι
ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀνκρώσει καὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς Βασιλεύουσαν ἐπανόδῳ
Αὐτῆς.

Ἀφιερούμενος δὲ ὅλως ὑπὸ τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν
τῆς λῖαν σεβαστῆς μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος καὶ προσκυνῶν Αὐτὴν
καὶ αὐτὴς ταπεινῶς, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀμισῷ, 27 ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πανσεβόστου μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ υἱὸς καὶ ὀλοπρόθυμος ταῖς διαταγαῖς,

† ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 19ῃ ἰουνίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πλείστης ὁσῆς προθυμίας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 7 ἰσταμένου
ἐπιστολὴν τῆς Υ. Σ. σπεύδω νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην
μου δι' ἅπερ ἀπηύθυνέ μοι συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τιμῇ
τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου μετζίτιέ γ' τάξεως τοσοῦτῳ μᾶλλον,
καθ' ὅσον γινώσκω ὅτι καὶ ἡ Υ. Σ. συνετέλεσεν εἰς τοῦτο.

Οὐδὲν περὶ τῆς ὑγείας τῆς ἀναφέρουσας ἡ Υ. Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ

Αὐτῆς, ἐμβαλλεῖ εἰς ἀνησυχίας ἐμέ τε καὶ τοὺς περὶ ἐμέ, ὧν ὁ πρὸς Αὐτὴν μετ' ἀγάπης σεβασμὸς γνωστὸς τυγχάνει Αὐτῇ. Ὁ Γεώργιος μου εἰλικρινέστατα λέγω Ὑμῖν ὅτι συχνότατα ἀναφέρει τὴν Υ. Σ. καυχώμενος δι' ἣν πρὸς αὐτὸν τρέφετε ἀγάπην.

Ἐξαιτούμενος τὰς εὐλογίας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ
εὐπειθὲς Ὑμῖν τέκνον,

N. PENNADHS.

66.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΗΓΙΚΙΟΥ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἁγ. Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιον.

Σεβασμιώτατε !

Οἱ κάτοικοι τοῦ προαστείου τῆς Ἀδριανουπόλεως Κιγικίου, οἱ κατὰ τὰς θλιβεράς καὶ ἐθνωλεθρίους ἡμέρας τῶν τελευταίων κα ἀδιωγμῶν τοσαῦτα δείγματα στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως τῆς Υ. Σ λαβόντες, ἠθέλομεν κατηγορηθῆ ἐπὶ ἐσχάτῃ ἀγνωμοσύνῃ, ἐὰν παρηχόμεθα ἐν σιγῇ ταῦτα πάντα.

Τὸν ἐχθρικὸν χεῖμαρρον, τὸν κατακλύσαντα πᾶσαν σχεδὸν τὴν αὐτοκρατορίαν, τὸν δονήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κοινωνίαν, ὡς ἀτρόμητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Σὺ ἀντεμετώπισας, φέρων τὴν πανοπλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι τὴν πρὸς τὸν Ὑψιστον πεποιθήσιν, καὶ τὴν πρὸς τὸ λογικὸν ποίμνιόν Σου στοργὴν μέχρις αὐταπαρνήσεως ! Σὺ, ὡς ἄλλος Νῶε, ἔσωσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπικειμένης πανωλεθρίας, καταφρονήσας γενναίως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐχθροῦ ! Σὺ, ὡς φιλόστοργος πατήρ, κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας ἡμέρας διὰ τῶν νουθεσιῶν καὶ προτροπῶν Σου, πολλῶ δὲ μᾶλλον διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἐστήριξας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ παρακαταθήκῃ καὶ συντόμῳ εἰπεῖν, Σὺ ἐγένου ἡμῖν τὸ πᾶν, ἵνα τοὺς πάντας ἔχῃς ! Ἐνῶ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν βαρειῶν ἐκείνων δοκιμασιῶν διακείμεθα, στερούμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦ εὐκτηρίου ἡμῶν οἴκου, διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων Σου, διὰ τῆς γενναίας παρρησίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων, τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐχθρῶν ἐξήλεγκας, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐξειργάσω. Ὅθεν τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνός, τῇ τρίτῃ, ὁρθροῦ βαθέος, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κώδων ἠκούσθη προσκαλῶν τοὺς πάντας ἐν τῷ τέως κεκλεισμένῳ ναῷ, ὅπως προσευχηθέντες εὐχαριστήσωσι τῷ Ὑψίστῳ, ἐκφράσωσιν ἐπισήμως τὴν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν καὶ τὴν μεγάλην

μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χορηγηθείσῃ αὐτοῖς χάριτι ταύτῃ. Ἀπειρον πλῆθος συνωθεῖτο ἐντὸς αὐτοῦ, ἵνα ἀκροασθῇ τὴν μετὰ βαθείας κατανύξεως τελεσθεῖσαν λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Υ. Σ. κ. Γρηγορίου, πρ. Καμπανίας, ὅστις καὶ λόγον παραινετικὸν πρὸς πάντας ἀπήγγειλε, παρόντων καὶ πολλῶν ὑψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως· τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε δάκρυα χαρᾶς βρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει μόνῃ ἐκείνης. Μεταδίδοντες τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην καὶ Σοί, εὐεργετικώτατε ἡμῖν δέσποτα, τῷ τοσοῦτον συλλυπηθέντι ἡμῖν ἐπὶ τοῖς γενομένοις διωγμοῖς, καθικετεύομέν Σε θερμῶς ὅπως δεχθῇς εὐμενῶς τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Σου, ἣν ἐντολὴν ἔχομεν ἵνα ἐκρράσωμεν διὰ τῆς παρ οὐσῆς ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος εὐπειθέστατα πνευματικὰ τέκνα,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 δεκεμβρίου 1879.

οἱ κῆτοικοι Κηγικίου.

(Τ. Σ.) (Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

67.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Σεβασμιώτατε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κῆτοικοι Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τέκνα πειθήνια τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τολμῶμεν ἵνα καθυποβάλωμεν εὐσεβᾶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ ἡμῖν σεβασμιότητι τὰ ἐξῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν σύντονον καὶ τελεσφόρον ἐπὶ τούτων ἐνέργειαν Αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλοῦ, σεβασμιώτατε, ἡ τε ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Ἑλληνικὰ καὶ ὀρθόδοξα χωρία, ὧν οἱ κῆτοικοι ἐνιαχοῦ τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στερρῶς μέχρι τοῦδε εἶχοντο, ἐν δεινοτάτῃ καὶ ἀθλιεστάτῃ καταστάσει διέκεινται ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν. Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως, περικοσμουμένη ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος, οἷα μήτηρ φιλόστοργος κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, περισυνέλεγε καὶ συνεκράτει ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ὀρθοδόξων, ἐπίκουρος γιγνομένη τῶν καιρικῶν καὶ τοπικῶν ἀνγκῶν. Οὐχ οὕτως ὁμῶς καὶ νῦν, σεβασμιώτατε, ἔχει

καὶ καθ' ἡμᾶς· ἔνθεν μὲν αἱ συνέπειαι τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς, ἔνθεν δὲ ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐγκαθίδρυσις σχισματικοῦ ἀρχιερέως καὶ ἡ ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς πολυπληθεστέρας πόλεις καὶ κώμας ἱκανῶν καὶ δραστηρίων κληρικῶν, μυρίαὶ ὑποσχέσεις παρὰ πειθόντων τὰς ἀπλοῦκας πεποιθήσεις, ἐπωφελουμένων τὴν παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις θλιβεράν ἑλλειψιν κληρικῶν ἱκανῶν καὶ συναισθανομένων τὰ τῆς ὑψηλῆς Αὐτῶν ἀποστολῆς εἰς τὸ συγκρατῆσαι καὶ ὑποστηρίξαι τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδυνεύοντας, ἀπειλοῦσι τὸν ἐθνισμόν καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν.

Τοῦ ἀπαισίου τούτου κινδύνου, σεβασμιώτατε, πολλαχοῦ ἤρξαντο ἀναφυόμενοι οἱ πρῶτοι βλαστοί, οἵτινες ἐν τῷ μέλλοντι βεβαίως θέλουσι μεταβληθῇ εἰς δένδρον ἐρριζωμένον καὶ διοχλήσει ἡμᾶς ἰσχυρότερον· ἄλλοτε μὲν ἀφαιρούμεθα σχολεῖα ἐν τινὶ χωρίῳ, ἄλλοτε διαμφισβητεῖται ἡμῖν ἡ κατοχὴ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἄλλοτε δὲ πάλιν ἕτερά τινα τεκταίνονται. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ πάντες ἑαυτοὺς μακαρίζοντες ἐν τῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, οὐκ ἔχουσιν ὅπου προστρέξουσιν, καθότι μέχρι τοῦ κέντρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἥτοι μέχρις Ἀδριανουπόλεως, ἐκ πολλῶν αἰτίων καὶ ἐνεκὰ τῆς ἀποστάσεως, κωλύονται καταφυγεῖν καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαίων οὕτω μονιμοποιεῖται. Ἐνῷ δὲ πολιτικῶς ἡ ἡμετέρα πόλις ἐστὶν ἑδρα μ. ο. υ. τ. ε. σ. α. ρ. ι. φ. λ. ι. κ. ι. ο. υ. καὶ ἐν αὐτῇ συγκεντροῦνται πολλὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, οἱ κἄτοιχοι τῶν πέριξ κωμῶν καὶ τῶν ἄλλων διοικητικῶν τμημάτων, προστρέχοντες εἰς αὐτὴν ἐν παντὶ γεγονοτι, στεροῦνται ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων των.

Ὅποίαν εὐεργεσίαν, σεβασμιώτατε, καὶ προστασίαν δὲν θὰ παρείχεν ἡ Ὑμ. σεβασμιότης πρὸς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἴαν ἀπέστελλέ τινα τῶν λογίων καὶ πεπειραμένων κληρικῶν τοῦ οἴκου-μενικοῦ θρόνου, ἐφ' οἷωδήτινι τίτλῳ, ἐπαρκῶς ἀμειβόμενον ὑπὸ τοῦ τόπου, ἵνα συλλέγῃ τὰ ναυάγια τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ ἐνισχύῃ τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, χειραγωγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐκείνης ἐπιρροῆς καὶ ἰσχύος τὸ παντοίους διωγμοὺς καὶ κινδύνους διατρέχον ὁμόφυλον ἡμῶν καὶ ἐκκαίων τὸν πρὸς τὰ πάτρια ζῆλον, πρὸς δὲ καὶ συνιστῶν διὰ τῶν ἑαυτοῦ συμβουλῶν σχολεῖα καὶ διδασκτήρια, ἐνθα ἡ τούτων ἀνάγκη ἐπιτακτικωτάτῃ παρίσταται, ρυθμίζων δὲ καὶ τακτοποιῶν πᾶν τὸ πλημμελὲς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Τοιοῦτος κληρικὸς, σεβασμιώτατε, οὐ μόνον πλείστας ὕσας θὰ παρείχε τῷ τε ἔθνει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐγίνετο κανὼν καὶ ὑπογραμμὸς τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς ἐαυ-

τοῦ χρηστῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμειβόμενων καὶ ἀπείρων ἱερέων διδάσκαλος καὶ ἰθύντωρ, ἀνυψῶν οὕτω εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν τὸν ἐπιχώριον κληρὸν, καὶ παρὰ τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, σεβασμιώτατε, μεθ' οὐκ οὐκ ἄλλοις καὶ ἐκ πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἔλγους κατεχόμενοι καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τοὺς ἡμετέρους κίνδυνον ἐκ τοῦ σύνεγγυς σταθμίσαντες, ἐγνώμεν ὑποβαλεῖν τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι, καθὼ πλεῖον κηδομένη τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς θεοθεν ἐμπεπιστευμένης Αὐτῇ λογικῆς ποιήσεως, ὑπὲρ ἧς, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον, καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτῆς ἔθετο ἐν καιροῖς λίαν κρισίμοις, μυρίας ὑποστᾶσα θλίψεις καὶ δὴ καὶ μαρτύρια, ἐφ' οἷς αἰώνιον καὶ ἀμετάπτωτον τρέφει αὕτη τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα προληφθῇ ὁ διπλοῦς οὗτος κίνδυνος, ὃν ἀμειλίχτως διατρέχομεν ἐκ τῶν δραστηρίων καὶ ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ ἡμᾶς, ὧν αἱ καθ' ἡμῶν πράξεις ἐξουδετεροῦντο καὶ ἠλέκοντο ὑπὸ τῆς περιεσκεμμένης καὶ νοήμονος ἐνεργείας Αὐτῆς ἐν οὐκ ἀφροσύνῃ ἐποχῇ.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ Ὑ. σεβασμιότης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θέλει φανῇ ὁ θεοθεν ἀπεσταλμένος σωτὴρ καὶ προστάτης τῆς κατὰ τὰ μέρη ταῦτα μοίρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, ἀρχομένου μηνὸς μαρτίου, 1880.

τέχνα πειθήνια,

οἱ κήτοικοι τῶν Σαρχίντα Ἐκκλησιῶν.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ 140 καὶ 5 σφραγίδες ἐνοριῶν)

—
68.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΓΓΤΑΚΙΟΝ.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως κτ.λ.

Ἐπειδὴ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους παραγενομένη ἐνταῦθα χάριν τῆς πασχούσης υἱείας αὐτῆς ἀνεκτῆσατο ταύτην τῇ θείᾳ συνάρσει, ἐπομένως ἐστὶν ἐπ' ἀνάγκης ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ποιμαντορίαν τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο περιχλείοντες ἐν τῷ παρόντι ἐξαγγελτικὴν καὶ προτρεπτικὴν πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῆς ἐκκλησιαστικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐφοδιάζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτρεπόμεθα αὐτὴν ἵνα με-

ταβῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1880, μαΐου 3.

† Ὁ ΚΩΝΣΤ]ΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

69.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόκριτοι Ἀδριανουπόλεως διακηρύττομεν τῇ Ὑμετέρᾳ παναγιότητι ὅτι διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μία μερίς τῆς δημογεροντίας ἀπηύθυνε κατὰ τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα νὰ μὴ στερήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ μακρότερον χρόνον τοῦ εὐσεβοῦς ἀρχιερέως ἡμῶν. Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης, πιστὴ εἰς τὸν τρισέβαστον ἄνακτα καὶ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ταχείαν ἐπάνοδον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ.

Τολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πανιερωτάτῳ Διονυσίῳ νὰ ἐπανέλθῃ ἄνευ ἀργοπορίας μεταξὺ τοῦ ποιμνίου του· διότι ἡ Α. πανιερότης, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινότητος, ὥς καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, θέλει βάλῃ τὰ ξιν εἰς τὰ πάσχοντα πολυάριθμα συμφέροντα τῆς ἐνταῦθα κοινότητος.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 μαΐου 1880.

Κωνστ. Ι. Περίδης.

Χ. Ἀθανάσιος χ. Γεωργίου.

Ἀναστ. Θεοδώρου.

Νέστωρ Ἀποστόλου.

Δημ. Χρήστου.

Γεώργ. Δ. Βακχλόβαση.

Ἀντ. Νικολάου.

Θωμᾶς Στέργιου.

Κωνστ. Σταμπολλοῦς.

Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Γεώργ. Ἀναστασίου.

Χ. Δημ. Νικολάου.

Γεώργ. Νικολάου.

Κωνστ. Νικολαΐδης.

Χ. Π. Ἀ. Τζιρίτης.

Βασίλειος Κωνσταντινίδης.

Βασίλ. χ. Ἐμμανουήλ.

Χ. Δημ. Δεμίρογλους.

Χρηστ. Σταύρου.

Γεώργ. Ἰακώβου.

Κυριάκ. Στέργιου.

Κωνστ. Δήμου.

Ἀλέξ. χ. Νικολάου.

Νικόλ. Μαυρόπουλος.

Κωνστ. Γιαννάκη.

Ἰωάν. Ἀθανασίου.

Ἀλέξ. Κωνσταντίνου.
Γεώργ. Χρηστίδης.
Θ. Παπαδόπουλος.

Κωνστ. Μιχαήλ.
Π. Θεοδώρου.
Γιάνν. Γεωργίου.

—
70.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος !

Ἐνῷ μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρύων εὐγνωμοσύνης εἶχομεν πληροφορηθῇ πρὸ δύο περίπου ἐβδομηχθῶν ὅτι ἔμελλε νὰ ἐπανεέλθῃ ἐνταῦθα ὁ κληρικὸς μητροπολίτης καὶ δημοφιλὴς ἡμῶν ποιμενάρχης κύριος Διονύσιος, ὃν περιστάσεις, ἅφ' ἑνὸς μὲν, ἀλγεῖναι, ἅφ' ἑτέρου δέ, ἀξίαι τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἁθλῶν τῆς μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶχον ἀναγκάσει νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν χάριν τῆς σωματικῆς υἰείας καὶ ἠθικῆς ἀναπαύσεως Αὐτοῦ καὶ στερήσῃ οὕτω τὸ ποίμνιον τῆς ἀμέσου πνευματικῆς ἐποπτείας καὶ θερμουργοῦ προστασίας, αἵφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκράς ἡμῶν ἡ λυπηρὰ εἶδησις ὅτι, συνεπεία συκοφαντιῶν καὶ μονομερῶν καὶ πλαγίων παραστάσεων κατὰ τοῦ σεβ. ἡμῶν ποιμεναρχοῦ, ἀνεστῆκε προσωρινῶς ἡ ἐνταῦθα ἐπὶ κλῆρος αὐτοῦ, καὶ ὅτι μέρος τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως ἡμῶν, παραγνωρίζον τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας γνωστὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀληθεῖς θυσίας τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην εὐχὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Πεποίθαμεν μὲν ὅτι ἡ κοινὴ μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἅφ' ὑψηλοτέρας περιωπῆς σταθμίζουσα τὰ πράγματα καὶ κηδομένη τῆς ἀξιοπρεπείας Αὐτῆς μᾶλλον, ἢ ὅσον δυστυχῶς τινες φαντάζονται, οὐδέποτε ἤθελεν ἀποφασίσαι, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ ἀμερολήπτου ἐξακριβώσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δώσῃ σπουδαίαν προσοχὴν εἰς ἀορίστους συκοφαντίας καὶ ἀβασίμους διαβολάς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐκτοξευμέναις κατὰ ἱεράρχου σεβαστοῦ, ὅστις εἰργάσθη, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς παρρησίας Αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἐπιτοπίοις ἀρχαῖς διεξήγαγεν αἰσίως πᾶσας τὰς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων καὶ ἀντευνούκων περιστάσεων περιστοιχόμενος, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐδίστασε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πεποίθαμεν, λέγομεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου μάλιστα περὶ ἑνὸς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἱεραρχῶν Αὐτῆς, ὃν καὶ

διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου κατέστειψε, δὲν θέλει λάβει ἐπὶ τέλους ὡς ὁδηγὸν τῶν ἑαυτῆς ἀποφάσεων βδελυρὰς ἀοριστολογίας, μονομερῶς καὶ δι' ἐξωδίκων μέσων διατυπουμενάς παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσι χθιζὰ καὶ πρωῒζα ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι θέλει ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἀποχρώσας ἀποδείξεις καὶ πρᾶγματα· ἡ σπουδαιότης ὅμως τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου, καὶ τέλος ὁ φόβος μὴ ἡ κοινότης ἡμῶν χαρακτηρισθῇ παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς εὐεργέτην καὶ ἀσυνεπῆς πρὸς τοὺς ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐπαίνους, οὓς ἄλλοτε ἐπισήμως διετύπωσε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς εἰς συντονώτερα διαβήματα.

Καὶ δὴ ἐπιβεβαιοῦντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 μαΐου μερικώτερον ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τηλεγράφημα, διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μέρους τῆς δημογεροντίας, ὅπερ, οὐδέποτε λαβὼν παρὰ τῆς κοινότητος ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ὅπως διατυπώσῃ παρὰ πόνα κατὰ τῆς Α. σεβασμιότητος, ἐπαρουσιάσθῃ αὐθαιρέτως ὡς διερμηνεὺς αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων, ἃς οὐδ' ἐφάντάν ποτὲ ἡ κοινότης ἡμῶν, καὶ διακηρύττομεν ὡς καθαρὰς συκοφαντίας καὶ ἀποκημματα ἀτομικῶν παθῶν εὐαρίθμων τινῶν τὰ κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν γραφέντα ἢ λεχθέντα, καὶ συγχρόνως ἐξαιτούμεθα θερμῶς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν ἐνταῦθα ἀποστολὴν Αὐτοῦ, ὅπως ἐξυπηρετῶνται νοημόνως καὶ δραστηρίως τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, καὶ προληφθῶσι σοβαρὰ συνέπειαι, ὧν ἡ θεραπεία ἔσται βραδύτερον δυσχερεστάτη καὶ ἴσως ἀδύνατος.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἔλλογος καὶ δικαία ἡμῶν παρὰ κλήσις θέλει εἰσακουσθῇ τόσῳ ταχύτερον, ὅσῳ σπουδαιότερα εἰσιν αἱ περιστάσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐκ προοιμίων τὴν ἄκραν ἀφοσίωσιν καὶ βχθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ὑποδιατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 17ῃ μαΐου 1880.

ταπεινοὶ θεράποντες

καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέσττα,

οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος

α'. Ἀστέος. β'. Ἡλιδιμίου καὶ γ'. Κιχίου.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Καθῆκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκπληροῦντες καὶ μετὰ τῆς βαθείας πέποιθήσεως ὅτι, ὑποστηρίζοντες τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν μητροπολίτην κύριον Διονύσιον, ἐξυπηρετοῦμεν αὐτὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐσπεύσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν διὰ τηλεγραφήματος καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Υ. θειοτάτην παναγιότητα τὴν ἀληθῆ ποιότητα καὶ φύσιν τῶν κατὰ τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος πλαγίως καὶ μονομερῶς ἐκτοξευθεισῶν συκοφαντιῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων ἀνεβλήθη ἡ ἐνταῦθα ἐπ' ἀνόδοι τῆς σεβασμιότητός του, καὶ συγχρόνως καθικετεύσαμεν τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅπως μὴ στερήσῃ ἐπὶ πλέον ἡμᾶς ποιμενάρχου, τὴν ζωὴν αὐτοῦ μικροῦ δεῖν θύσαντος ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς μαρτυρικῶς ἁγῶνι, (ὃν καὶ αἰσίως διεξήγαγεν ἐπιρρωνύμενος ἐκ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς κοινῆς μητρὸς Ἐκκλησίας), καὶ ἤδη διατρέχοντος τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ ἐνδοξον θῦμα τῶν ἀορίστων συκοφαντιῶν ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν προσώπων, ἅτινα ἐν τῇ κρίσιμῳ ᾧρᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ ἁγῶνος συνειργάζοντο ἀναφανδὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον παρίστανται ὡς πρόμαχοι τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων καὶ θέλουσι ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους ὅτι διὰ τῆς ἐπανόδοι τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος τὰ πράγματα τῆς κοινότητος θὰ περιέλθωσιν εἰς ἐλεεινὴν κατὰστασιν, ἐνῶ ἡ τοιαύτη κατὰστασις, δημιουργηθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὑφίσταται ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ προκαταβολῆς ἀποπλύνοντες ὡς ἄθωοι δῆθεν τὰς χεῖρας, νὰ ἐπιρρίψωσι τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων ἐπὶ τῆς Α. σεβασμιότητος.

Δυστυχῶς ὁμῶς βλέπομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀμφιταλαντευομένη φαίνεται μετὰ τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητός του γραφέντων καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἀμφιβάλλουσα περὶ τῶν ἀληθῶν διαθέσεων τοῦ ποιμνίου του, ἐνέκρινε ν' ἀναβλήθῃ ἡ ἐνταῦθα ἐπ' ἀνόδοι του καὶ ν' ἀναθέσῃ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην ἅγιον Φιλιππουπόλεως κύριον Νεόφυτον ὑπὸ τὸν τίτλον τοποτηρητοῦ.

Μὴ γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως, δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὐδένα ἐκ προοιμίων ποιῆσαι λόγον ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, ἄλλως τε πρώτιστον καθῆκον ἐθεωρήσαμεν πάντοτε νὰ

σεβώμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτως ἐξοικονομοῦνται αἱ περιστάσεις καὶ ἱκανοποιῦνται αἱ ἀξιώσεις ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, τοῦθ' ὅπερ δεόντως ἀνέπτυξεν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τελευταῖον ἐνταῦθα ἀποσταλὴς μέγας πρωτοσύγκελλος πανοσιολογιώτατος κύριος Ἀθηνάσιος.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ζῶμεν καὶ κινούμεθα ἐντὸς τοῦ ρεύματος τῶν περιστάσεων τούτων καὶ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθοῦμεν τὴν ἀλληλοδιχώχον αὐτῶν πλοκὴν καὶ συνέχειαν, ἡ μεγάλη Ἐκκλησία δὲν θέλει, νομίζομεν, ἀπαξιῶσει ἀκροάσεως καὶ προσοχῆς τὰς ἐξῆς ἡμῶν σκέψεις, ἃς ὑποβάλλομεν μετὰ βραχυτάτου σεβασμοῦ οὐχὶ ἐκ πνεύματος μεροληπτικοῦ ἐλαυνόμενοι, ἀλλὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας προορῶντες καὶ δεινότεραν περιπλοκὴν τῶν πραγμάτων φοβούμενοι.

Ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διορισθέντες ἐπίτροποι τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν ἐδελεάσθησαν, ὥς μὴ ὥφελεν, ἐκ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ παραγκωνίσωσιν ἐπιτηδείως καὶ ὑποσκελίσωσι διὰ πλαγίων ἐνεργειῶν ἐκεῖνον, ὃν ἐνετάλησαν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι, καὶ ἐνεκὰ τῆς ὀπισθοβουλίας ταύτης ἀπέφυγον νὰ διερμηνεύσωσι πιστῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διερεθίζοντες τὰ πάθη καὶ ὑποδαυλίζοντες τὰς μικροφιλοτιμίας, ὅπως οὕτω τὴν μὲν ἐπάνοδον τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος καταστήσωσι δυσχερεστέραν, τὴν δὲ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τῶν ἄγουσαν προλεάνωσι. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἐκ προκαταβολῆς ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Φιλιππουπόλεως ἐργασθήσεται ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ καταστήσει ἔτι δυσχερεστέραν τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερέως· ἔχοντες ὁμῶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους διαδομένην ὑπόκωφον φήμην περὶ ἐνεργειῶν, τεινουσῶν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐνταῦθα ἐγκατάστασίν του, ἀνησυχοῦμεν σφόδρα φοβούμενοι τὴν ἐπανάληψιν σκηνῶν καὶ περιπλοκῶν σοβαρωτέρων ἐκείνων, ἃς προῦκάλεσαν οἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτροπεύσαντες τὸν κύριον Διονύσιον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπανόδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀντὶ μέτρου συνδιαλλαγῆς καὶ οἰκονομίας, ἢ ἰσοδυνάμει ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὀριστικὴν παῦσιν αὐτοῦ, δυναμένην, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ καὶ τίνων συνεπειῶν, νὰ ταράξῃ βραδέως τὰς εὐγνώμονας καὶ εὐσεβεῖς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν. Ἄλλως ὁμῶς θὰ ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἂν ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης, ὁ διορισθεὶς τοποτηρητής, τὰ ἴδια κατὰ μέρος τιθέμενος καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα διευθύνων τὸ πνεῦμα καὶ τὰ διαβήματα αὐτοῦ, θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ πάντῃ ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, καὶ νὰ ἐργασθῇ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἄτυχῃ ἡμῶν κοινότητι παγιώσεως τῆς ἀρ-

μονίας καὶ ὁμοφροσύνης, ἔχων προθύμους πρὸς τοῦτο ἄρωγους τὰς ἀληθεῖς εὐχὰς καὶ διαθέσεις τῶν εὐαγῶγων ἐνταῦθα χριστιανῶν. Ἀλλ' ὅπως διερμηνευθῶσιν εἰλικρινῶς αἱ εὐχαὶ καὶ διαθέσεις αὗται καὶ προληφθῶσι πρεσβυτησίαι καὶ σκόπελοι, ἔτι ὧν, ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος, μυρία ἔπονται, δεόν οἱ διερμηνεῖς νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ. βασιζομένης ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνέκαθεν παραδεδεγμένην ἀρχὴν καὶ τοὺς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ διέποντας νόμους τοῦ κράτους.

Ἡ δημογεροντία τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξελέγετο μέχρι τοῦδε κατὰ σύστημα πλημμελὲς μὲν, ἀλλ' ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων· οὐδέποτε ὅθεν κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτῆς, ἡ δημογεροντία δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ αὐτογνωμόνως νὰ προβῇ ἄνευ τῆς ψήφου τῶν κατοίκων εἰς διαβήματα, ἀφορῶντα τὴν παῦσιν καὶ τὸν διορισμὸν ἀρχιερέως· διότι, ἂν τοιοῦτό τι ἐπετρέπετο, ἡ τύχη αὐτῶν θὰ ἦτο πάντοτε ἐν μετεώρῳ καὶ ὁ κυκεὼν θὰ διακινεζέτο ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος.

Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ὁ λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐκφράσῃ διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως τὰς εὐχὰς καὶ αἰτήσεις αὐτοῦ. Ἀλλὰ τίς ἄλλη βᾶσις δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολύτιμον παρακαταθήκην τῆς θελήσεως καὶ ψήφου τῶν κατοίκων, ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀναλογία; Δημογεροντία ὅθεν τοιουτοτρόπως ἐκλεγομένη καὶ ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ λαοῦ ἀπορρέουσα, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς πρόσωπον ἐργαζόμενον ἄνευ ἰδιοτελοῦς ὀπισθοβουλίας, ἡδύνατο νὰ τεθῇ ὡς ἀσφαλὴς ἀφετηρία ὁμαλῆς καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις, ἀφαιροῦσα τὴν τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας κοινότητος περικαλύπτουσαν ἀχλὺν, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐπέτρεπε νὰ διαφωτισθῇ κάλλιον περὶ τῶν ἀληθῶς ἐνταῦθα διατρεχόντων, ἅτινα νῦν παριστῶνται πρὸς Αὐτὴν ὅλως ἀντίθετα καὶ ἀνεστραμμένα, καὶ εἰς παγίωσιν καὶ σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀρμονικῆς καὶ ὁμόφρονος ἐνεργείας θὰ συνετέλει.

Καθῆκον ἱερὸν ἐνομίσσαμεν νὰ ὑποβάλλωμεν τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν σύνεσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀναμένοντες παρ' Αὐτῆς ἀπάντησιν, καθησυχάζουσιν τὰ πνεύματα καὶ τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀπαλλαττόμενοι οὕτω πάσης εὐθύνης, εἰάν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ πράγματα ἀποδείξωσιν ὡς βασίμους τοὺς φόβους καὶ τὰς ἀνησυχίας ἡμῶν, καὶ οὕτως ἡ ἐσχάτη πλάνη ἀποβῇ χειρὼν τῆς πρώτης.

Ὑποδιατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τὴν 14ην ἰουνίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἁγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου
τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθῇ καὶ ταπεινοὶ θεράποντες.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί).

72.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Φιλογενέστατε ἄνερ!

Γινώσκοντας τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὰ εὐγενῆ Ὑμῶν αἰσθήματα
ὑπὲρ παντὸς ἀφορῶντος τὴν εὐκλειαν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκφράζοντες τὸ ἐπιβέβηλον ἡμῖν μέ-
ρος τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς καθημερινὰς Ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος λό-
γῳ καὶ ἔργῳ εὐεργεσίας καὶ γενναίας δωρεάς, καθικετεύομεν ὅπως ἐν
τῇ πασιγνώστῳ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς Ὑμῶν ρίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ
τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐνεργή-
σητε ὅ,τι ὁ μέγα θυμὸς Ὑμῶν χαρακτηρ καὶ ἡ εὐσυνειδησία ἠθέλον ὑ-
παγορεύσει.

Αἱ ἄρεταί, ἡ γενναία συμπεριφορὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν μη-
τροπολίτου κ. Διονυσίου καὶ ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτήρος, μεθ' ἧς ὑ-
περησπίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν τὰ συμφέρον-
τα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰσὶ πασίγνωστα, καὶ διὰ ταῦτα
ἀποφεύγομεν πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον. Δυστυχῶς, ἐνῷ ἡ σεβασμιότης
τοῦ διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχρίθμᾳ τινι πρόσωπα ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων ἀλλοίας ἐξύφαινον πλεκτάνας καὶ εἰργάζοντο ὑπὲρ ἄλλου σχε-
δίου πάντῃ ἀντιθέτου, γινόμενοι ὄργανα ξένων εἰσηγήσεων ἐπὶ μεγί-
στη ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Ἡ πᾶλη αὕτη ἔληξε μὲν τότε πρὸς θρίαμβον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς
Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισθεῖσα διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ παθήματος τῆς Αὐ-
τοῦ σεβασμιότητος, ἀλλὰ τοσοῦτον διηρέθισε τὴν χολὴν τῶν εἰρη-
μένων κυρίων καὶ τοιοῦτον ἐνέπνευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάθος ἐκ-
δικήσεως, ὥστε, ἀντὶ νὰ παραιτηθῶσιν ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέρον-
τα τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, τὴν μὲν σεβασμιότητά του ἠθέλησαν νὰ κα-
ταβιάσωσιν εἰς τὴν λίαν ἐξευτελιστικὴν θέσιν των παριστῶντες αὐ-
τὴν διὰ χρωμάτων λίαν μελανῶν, αὐτοὶ δέ, οἱ χθιζὰ καὶ πρῶϊζα τὰ
σχέδια τοῦ πανσλαυϊσμοῦ ἀναφανδὸν ἐξυπηρετοῦντες, νὰ καταλάβωσι
τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς σεβασμιότητός του, παριστάμενοι σήμερον ὡς
διὰ μαγικῆς ράβδου ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ ἀμείλικτοι καταγγελεῖς

4*

τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, καὶ ταῦτα διότι γινώσκουσι κάλλιστα οἱ, εἴαν ἡ σεβασμιότης Του ἐν ᾧ ἄληθοῦς τρόμου καὶ κινδύνου ἡδυνήθη νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν ὁμαλωτέραις ἤδη περιστάσεσι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς μείζονα ἀντιπερισπασμόν. Ἀμα ὅθεν ἤκουσαν ὡς ἐπικειμένην τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς μερίδος τινός, ἀγνοούσης τὸ ὠθοῦν αὐτοὺς κύριον ἐλατήριον, παρέστησαν τὰ πράγματα ὑπὸ μορφήν ἄλλοιαν καὶ ὅλως ἀντίθετον τῆς πραγματικῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' οὐσίαν τὰ ναυάγια τῆς πατρίδος ἐκμεταλλευόμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ψάλλωσιν ἱερεμιάδας μετὰ τοσαύτης ἐπιτηδειότητος χαμαιλέοντος, ὥστε δὲν ἦτο παράδοξον αἱ ὑπ' αὐτῶν περιγραφόμεναι ζοφεραὶ εἰκόνες καὶ καταχθόνιοι καταγγελίαι νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἐξ ἄληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι δικαίως ἀνησυχίας εἰς τοὺς ἄληθεῖς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, φοβηθέντας μὴ πράγματι ἡ ἐπάνοδος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος θὰ εἶχε τὰς συνεπείας, ἅς τοῖς ὑπέδειξαν οἱ προειρημένοι κύριοι.

Ἐὰν δὲν ἐγινώσκομεν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκραιφνῆ φιλοπατρίαν Ὑμῶν, οὐδέποτε ἠθέλομεν τολμήσει ν' ἀποκαλύψωμεν Ὑμῖν ἐν εἵδει ἐξομολογήσεως καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημίας τῶν κυρίων τούτων, φοβούμενοι μὴ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν βλάβῃ πολὺ ἀνώτερά συμφέροντα, τὰ ὅποια τοσοῦτον περὶ πολλοῦ ποιείσθαι.

Ἐν πάσαις ταῖς γενομέναις ταύταις μηχανορραφίαις ὑποκρύπτονται τρία τινά·

Α'. Ἡ κατὰ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἀντεκδίκησις.

Β'. Ἡ ὑπὸ φιλοπάτριδα μορφήν ἐξακολούθησις τοῦ πανσλαυϊστικοῦ σχεδίου διὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρύσεως τῆς σεβασμιότητός Του καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ κατατμήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐνταῦθα δυνάμεων, καὶ

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἐπίρριψις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

Ὅπως δὲ σχηματίσῃτε πληρεστάτην πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, εὐεργετικώτατε ἄνερ, εἶνα, ἂν ἐγκρίνητε, ἀναθέσῃτε εἰς πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, πάντῃ ξένον πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα, καὶ δι' οὐδενὸς συμφέροντος συνδεόμενον πρὸς τὸν τόπον, τὴν σπουδαίαν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδενὸς ἐνταῦθα γινώσκοντος, πλησιάζῃ τὰς διαφοροὺς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα καὶ ἀ-

Ξίαν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητος Του λεγομένων καὶ ὑποβέβλη Ὑμῖν ἀμερολήπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἐν καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκθέτοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν ἀληθῶς πρὸς ἄνδρα ἐξόχως φίλον καὶ προστάτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης.

Δέξασθε, φιλογενέστατε ἄνερ, τὴν ἐκφρασιν τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελῶμεν

πρόθυμοι καὶ ταπεινοὶ Ὑμῶν δοῦλοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 ἰουνίου 1880.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον κ. Γ. Ζαρίφην κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—
73.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος προσκυρῶ !

Ἄμα τῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξει μου, ἐπέθύμουν ἵνα γράψω τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι πρὸ πάντων ὅπως διαβεβαιώσω Αὐτῇ ὅτι καὶ ὡς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐτῆς ἔσομαι ὁ αὐτός, οἷον γινώσκει με, νομίζω, ἡ Ὑμετέρα σεβασμιότης· ἀλλ' ἐνεκα πληθύος ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως ἐνεκα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τινὰς κωμοπόλεις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐταῖς χριστιανῶν καὶ προδιάθεσιν τῶν πνευμάτων διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιχορηγήσεων, μόλις σήμερον ἔρχομαι ἵνα χάμω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ κατ' Αὐτήν, ἀπονέμω Αὐτῇ τὰ ἀδελφικὰ καὶ μου σεβήσματα καὶ διατελῶ εὐσεβέσταως,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 4ῃ 76ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ, τὰ σταλέντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ (3 Ὀκτωβρίου), ἔχοντα ὡδε..

74—89.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος σπεύδω ἵνα ἐκ καρδίας εὐχηθῶ Αὐτῇ ὅπως ἐπὶ ἔτῃ ὅ,τι πλείστα καὶ εὐτυχῇ ἑορτάζῃ αὐτὸ σὺν τῇ ἐπιτεύξει παντὸς ἀγαθοῦ· βεβαιῶν δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς Τῆς, ἀπαντήσεως οὗσης εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολήν μου, καὶ διερευνῶν μετ' ἀδελφικοῦ πόθου τὰ κατ' Αὐτήν, διατελῶ οἷος καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
Εἰς Μικροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῇ Ὑμετέρᾳ πολυσεβαστόν μοι σεβασμιότητα νίκῳς προσκυνῶ, τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπάζομαι!

Ἐπιστάσης τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ σεβ. αὐτῆς ὀνόματος, προάγομαι κατὰ καθήκον νίκῃς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅπως καθυποβάλω Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτῳ ταπεινὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήριά μου, ἔξαιτούμενος, εἰ καὶ ἀναξίως, παρὰ Θεοῦ, ἵνα δωρῇται τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ὑγίειαν διαρκῇ καὶ ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τῷ καταξιοῦσθαι εἰς πλείστων ὅσων ἐνιαυτῶν κυκλικῶς περιόδους ἑορτάζειν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ταύτην ἑορτὴν ἐν εὐημερίᾳ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει, ἐπιδαφιλεύουσιν τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχοευλογίας πρὸς τὰ πιστῶς ἀφωσιωμένα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐν οἷς συγκαταριθμούμενος καὶ

ὁ ὑποφχινόμενος, ἐξαιτοῦμαι θερμῶς τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς με εὐνοϊ-
κῶν καὶ πατρικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων καὶ διατελῶ ἐσαεῖ

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ 8βρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὀλοπρόθυμος θεράπων,

ΧΡ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ γέροντι ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κ. Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβέστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, προσκυνητῶς.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίῳ.

εἰς Μακροχώριον.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ Ὑμῶν, μάρτυρος Ἐθνους καὶ Ἐκκλησίας.
Πότε θὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιάν, τὴν σώσασαν ἡμᾶς ἀπὸ ἐσχάτου
κινδύνου;

Θωμᾶς Στεργίου. Ἀντώνιος Νικολαΐδης. Γεώργιος Ἰακώβου.

Ἀντώνιος. Δημήτριος Δεμίρογλους.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομέν Σοι ἐπιζῶντι κατόπιν μαρτυρίων. Ἐκτεινον ἱεράς πα-
λάμας ὅπως εὐλογήσης τοὺς διψῶντας τὴν παρουσίαν Σου.

Βασίλειος Χ. Ἐμμανουήλ. Θεόδωρος Βαφειάδης.

Ἀντώνιος Γεωργιάδης. Ἀλέξανδρος Χ. Νικολάου.

Λεωνίδας Βασιλειάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ζῆθι, ἀληθές καύχημα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐχὶ πλέον
μακράν ἡμῶν. Διότι, ἀγαθὴ ποιμὴν, τὸ ποίμνιον πάσχει.

Βασίλειος Κωνσταντίνου. Σιδερῆς Θεοχάρη.

Ἰωάννης. Πέτρος. Ζῶτος. Λαμπουσιάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Προσφέρομεν ἀναξίως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ Ὑμῶν ἑορτῇ,
ἐξαιτούμενοι τὰς δεσποτικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διὰ ΗΣΑΙΑΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σὺς προσφέρω πολυχρονισμόν διὰ τὴν αὖριον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός
Σας· ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Ὑμῶν, διατελῶ βαθυσεβάστως.

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη αἰωνία Σοί, ὑπερμάχῳ τῶν δικαιωμάτων
Ἑθνους καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γενναίῳ στρατιώτῃ Χριστοῦ, ταπεινὰ
συγχαρητήρια ἑορτῇς προσφέρονται.

Κωστῆς Νικολαΐδης.

Χ. Ἀθανάσιος.

Νεστοράκης. Πολυχρονιάδης.

Βασίλειος Μαυρόπουλος.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν. Εὐχόμεθα ταχίστην
ἐπάνοδον πρὸς σωτηρίαν ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν κιν-
δυνευόντων συμφερόντων.

Ἰατρὸς Κρήτης. Ἀργυριᾶδης ἱατρός. Εὐστάθ. Ἀργυριᾶδης.

Κωνσταντῖνος Περίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Δέχθητε τὰς συγχαρητηρίους προσήσεις τῶν ὑποφαινομένων ἐπὶ
τῇ Ὑμετέρᾳ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ, εὐχομένων ἀσπασθῆναι τὴν ἱερὰν Ὑ-
μῶν δεξιάν ἐνταῦθα, ὅπου μετὰ πόθου ἀναμένεσθε.

Χ. Θεοχάρης. Χ. Κωνσταντίνου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ ἐπευ-

χόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Δημήτριος Καλογιαννίδης.

Νικόλαος Καλογιαννίδης.

Κ. Ἰωαννίδης. Νικόλαος Πετρίδης.

—
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ Της.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ρασὶμ βέης πρόεδρος. Μουσταφᾶ βέης. Σαλιχ βέης. Βασίλειος Μεδ-
ζιτιές. Χ. Παναγιώτης Τζιρίτης. Γεώργιος. Χρηστίδης.

—
ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Συγχαίροντες Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ, ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιὰν Αὐτῆς.

Πρωτοσύγκελλος Ἡσαίας.

Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.

—
ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Τηλεγράφημα πατριάρχου τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
2. Τηλεγράφημα Καλλιάρχου.
3. Ἀπάντησις οἰκ. πατριάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν Ἀδριανουπόλεως.
4. Ἐπιστολὴ Μ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
- 5—6. Ἐπιστολὴ Δοδοπούλων ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
7. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
8. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
9. Ὁμ. Γ. Βιολάκη.
10. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάς.
11. Ὁμ. Γ. Καζανόβα.
12. Ὁμ. Β. Διαμαντοπούλου.
13. Τηλεγράφημα Κ. Καραθεοδωρῆ.
14. Ἐπιστολὴ Ἐφέσου.
15. Ὁμ. Ν. Βαμβάκη.
16. Ὁμ. Β. Σαρακιώτου.
17. Ὁμ. προέδρου Διδυμοτείχου.
18. Ὁμ. Λιτίτσης.
19. Ἐπιστολὴ Σερρών.
20. Ὁμ. Γ. Βασιλειάδου.
21. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάς.
22. Ἐπιστολὴ Γκιουμουσγερδάνη.
23. Ἐπιστ. Ἰ. Ἀναστασιάδου.
24. Ὁμ. Δρακοπούλου.
25. Ὁμ. Ἀγχιάλου.
- 26—27. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Χατζοπούλου.
28. Πατρ. ἐπιστολὴ.
29. Ἐπιστολὴ ἐκ Σκοποῦ.
30. Ὁμοίως Κ. Καλλιάρχου.
31. Ἐπιστολὴ Σ. Μαυρογένους.
32. Ὁμ. Ἀνθίμου Πελέκη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020822

33. Ὅμ. Προύσης.
34. Ὅμ. Ι. Ζαχαριάδου.
35. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις.
36. Ἐπιστολή τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀδριανουπολίτου καθηγητοῦ.
37. Ἐπιστολή Νικαίας.
- 38—39. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκης.
40. Πατρ. ἐπιστολή.
41. Ὅμοίως Πατρικοπούλου.
42. » Δεβρῶν.
43. » Πολυανῆς.
44. » ἀρχιμ. Κύκου.
45. » σπουδαστοῦ Ἀδριανουπολίτου ἐν Ἀθήναις.
46. » Ἀμφιπόλεως.
47. » Ν. Εὐστρατιάδου καὶ Γ. Σαραντίδου.
48. » Ν. Τσανάκκα.
49. » Ἰωαννίνων.
50. » πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
51. » Δρυϊνουπόλεως.
52. » πρ. Σιναίου.
53. » Ι. Δρακῆκη καὶ Στ. Μαρκοπούλου.
54. » Κρήτης.
55. » Ἀμασείας.
56. » Μαρωνείας.
57. » Ξάνθης.
58. » Ρεθύμνης.
59. » Μ. Κλεοβούλου ἐκ Μονάχου.
60. » Χρ. Καλωταίου.
61. » Ἡρωελεγεῖον τοῦ αὐτοῦ.
62. » Ν. Γεννάδη.
63. » ἐκ Βουνάρ Χισάρ.
64. » Λεοντουπόλεως.
65. » Ν. Γεννάδη.
66. » τῶν κατοίκων Κηγικίου.
67. Ἀναφορὰ ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
68. Πατριαρχικὸν πιττάκιον.
69. Τηλεγραφικὴ διαμαρτύρησις Ἀδριανουπολιτῶν.
- 70—71. Ἀναφοραὶ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
72. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Ζαρίφην.
73. Ἐπιστολή Φιλιππουπόλεως.
74. Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἐορτῇ.

